

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΛΟ 81ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ

Με βλέμμα ευθύ...

20 Ιανουαρίου 1997. Μετά το τέλος της εξέτασης των μαρτύρων κατηγορίας, μπροστά στη διαφαινόμενη νέα αθωωτική απόφαση, μπροστά στην αδυναμία στοιχειωδούς στήριξης του κατηγορητηρίου, η κατηγορούσα αρχή δίνει το σήμα του κινδύνου. Ο κίνδυνος είναι να μην καταδικαστεί ο Μπαλάφας. Οι δικαστές χάνουν την ψυχραιμία τους αυτοαναιρούνται κι αποφασίζουν να διακόψουν. Ίσως την επόμενη φορά σταθούν πιο τυχεροί. Ίσως την επόμενη φορά οι συνθήκες κι η σύνθεση είναι πιο ευνοϊκές για την πολυπόθητη καταδίκη. Εφαρμόζουν το ίδιο σχέδιο όπως και στην "υπόθεση Καλαμά". Αναβάλλουν προσβλέποντας σε καταλληλότερη σύνθεση - συνθήκες.

Σε τέτοιες "δύσκολες" στιγμές, τη δικαιοσύνη που επικαλούνται όταν θέλουν να υποδηλώσουν την αναγκαιότητα του "λειτουργήματός" τους σε θεματοφύλακες του "κράτους δικαίου", την πετάνε στα σκουπίδια. Σε τέτοιες "δύσκολες" καταστάσεις προέχει η σκοπιμότητα κι η παραγγελία! Ποιός θα τολμήσει ξανά να εκδώσει αθωωτική απόφαση μετά το τράβηγμα του αυτιού το '95 από τους Αμερικάνους; Η δικαιοσύνη λοιπόν, είναι για άλλη φορά. Τώρα προέχει η αποφυγή του επερχόμενου "μοιραίου", η αναβολή του αδιεξόδου. Απ' αυτούς που θεωρούν ενοχλητικό τό ότι βρίσκονται απέναντι σ' έναν άνθρωπο που την ύπαρξή του χαρακτηρίζουν άσκοπη, αφού δεν βρίσκεται σε αρμονία με τις κυριαρχικές "αξίες" τους. Αίσχος.

Οι μάσκες έπεσαν. Η τυπολατρεία, ο κ. πρόεδρος, οι δικαστές, οι ένορκοι, οι μάρτυρες, τα "χαρτιά", το σκηνικό. Όλα πήγαν περίπατο. Κι η ζυγαριά καρφωμένη απ' τη σπάθη!

Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Ο κάθε Μπαλάφας δεν έχει λόγο ύπαρξης. Να μείνει στη φυλακή. Αυτό αποφασίζουν και τρέχουν να ξανακλειστούν στον κόσμο τους ανακουφισμένοι.

Η κυρίαρχη τάξη, από όταν έχασε την "ελέω θεού" διακυβέρνηση κι αναγκάστηκε στη θεσμοθέτηση μηχανισμών και νόμων για την επιβολή της κυριαρχίας της, βρίσκει πολλές φορές μπροστά στα αδιέξοδα της αναντιστοιχίας των επικλήσεών της για "κοινωνική δικαιοσύνη" και της ουσίας της ύπαρξής της. Είναι τότε που οι μηχανισμοί του κράτους, απροκάλυπτα πετάνε το προσωπίδιο της "Δημοκρατίας", της "Δικαιοσύνης" και του αντικειμενικού κριτηρίου. Ωμά παρεμβαίνουν και βιάται επιβάλλουν την προκρινόμενη από την άρχουσα τάξη, λύση. ΑΙΣΧΟΣ! Όσες φορές θα αθωωθώ, άλλες τόσες θα καταδικαστώ χωρίς δίκη. Γνωρίζω ότι το σύμφαιο βασανιστήριο-ποινή μου έχει επιβληθεί γιατί δε λειτούργησα με τις προδιαγραφές του δούλου που ανέχεται. Γιατί ο πολιτικο-κοινωνικός χώρος που μέσα του μεγάλωσα και τα ιδανικά που διάλεξα, με έμαθε με εντιμότητα,

Συνέχεια στη δεύτερη σελίδα

ΣΤΟ ΣΚΑΚΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ...

Ο τρελλός παίρνει την παρτίδα

Τα τρακτέρ κινήθηκαν και κλείσαν τους δρόμους. Η κυβέρνηση, παγιδευμένη σε μια μετωπική αντιπαράθεση που η ίδια καλλιέργησε με οξύτατους τόνους, δείχνει στριμωγμένη στη γωνία, μουδιασμένη και συγχυσμένη. Χωρίς στρατηγική, αφήνει να διαρρεύσει η πληροφορία ότι δίνει τελικά στους αγρότες 50δισ και ταυτόχρονα, σε πολεμικό τόνο, συγκαλεί συμβούλιο για την "εθνική κρίση". Με δύο μονάχα επιλογές μπροστά της - να χτυπήσει τους αγρότες με ό,τι αυτό συνεπάγεται ή να οπισθοχωρήσει κατά κράτος - είναι πιθανό να επιλέξει την αδιέξοδη τρίτη: τους δρόμους κλειστούς και (χαρτο)πόλεμο δια στόματος κυβερνητικού εκπροσώπου. Καθώς τα γεγονότα εξελίσσονται η ήττα της μοιάζει πια πολύ κοντινή...

Στο σκάκι του κοινωνικού ανταγωνισμού, η πανέξυπνη -βήμα προς βήμα- κλιμάκωση των αγροτικών κινητοποιήσεων είναι μια στιγμή πριν προφέρει τη μαγική λέξη: ΜΑΤ. Αν τελικά τα καταφέρουν οι αγρότες, είναι πιθανό ν' αρχίσει και στην Ελλάδα ένα κύμα κινητοποιήσεων αντίστοιχο με αυτό που εκδηλώθηκε στη Γαλλία τα τελευταία χρόνια.

Το σύστημα όμως κλονίζεται στιγμιαία. Στη χειρότερη γι' αυτό περίπτωση, θα έχει δημιουργήσει ένα μηχανισμό ανασχεσης των κοινωνικών κινημάτων στο πρόσωπο του ΚΚΕ. Όταν οι διαχειριστές της κρίσης δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα, αναδεικνύουν ένα διαχειριστή αντίπαλο. Η ώρα για θριαμβολογίες απέχει πολύ μακριά ακόμη -σε ιστορικό χρόνο. Προς το παρόν είναι μόνο η ώρα των γεγονότων. Τα οποία, κάποιες φορές, εξελίσσονται με τη δικιά τους δυναμική. Και είναι πάντα πιθανό, ο τρελλός να πάρει την παρτίδα...

...όποιος δεν μοιράζεται τους αγώνες μοιράζεται τις ήττες

Ο ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ των καθηγητών συνεχίζεται για τέταρτη εβδομάδα, ενώ δάσκαλοι και νηπιαγωγοί απαντούν μαζικά και δυναμικά στη βαρβαρότητα της σύγκλισης και του Μάσαστριχτ. "Δεν υπάρχει άλλος δρόμος" προτάσει η κυβέρνηση, αλλά οι εκπαιδευτικοί (και όχι μόνο) επιμένουν σ' άλλες διαδρομές. Ο αγώνας αυτός, που φαίνεται ν' αποκτά χαρακτηριστικά πανεκπαιδευτικού μετώπου, κατάφερε ν' ανατρέψει ρόλους και θέσεις που κυριαρχούσαν χρόνια τώρα, προτάσσοντας την αυτονομία και αυτοοργάνωση των μαζικών κινημάτων. Κομματικές και γραφειοκρατικές συνδικαλιστές λογικές, παρόλο που επιμένουν, δεν καταφέρνουν να ελέγξουν την αγανάκτηση και την αγωνιστικότητα των εκπαιδευτικών. Οι φορείς τους αναγκάζονται ν' ακολουθήσουν τη βάση ως αμύχανοι θεατές των εξελίξεων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αιφνίδια αλλαγή της πρότασης της ΔΟΕ από 3μερη σε 5νήμερη απεργία και η κλι-

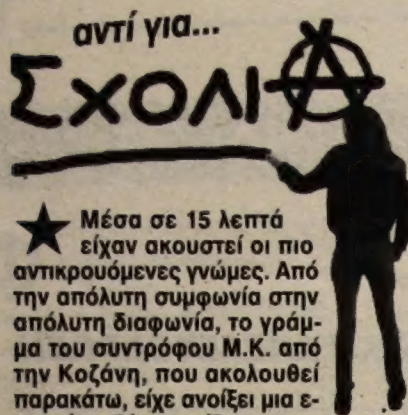
μάκωση των κινητοποιήσεων μέσα από συνελεύσεις των τοπικών συλλόγων. Οι εκπαιδευτικοί λοιπόν αντιστέκονται, αυτή τη φορά όμως δεν έχουν σημασία μόνο τα ποσοστά, στα οποία, περιορίζεται και εξαντλείται η επίσημη πληροφόρηση από τα ΜΜΕ, αλλά οι μορφές οργάνωσης αυτού του αγώνα και το διεκδικητικό του πλαίσιο. Απεργιακά ταμεία και επιτροπές αγώνα έχουν συγκροτηθεί στους περισσότερους συλλόγους μέσα από γενικές συνελεύσεις που, παρά τις γραφειοκρατικές μεθοδεύσεις, λειτουργούν, αποφασίζουν και αντιστέκονται δυναμικά στην οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση που τους επιφυλάσσει η αναδιάρθρωμένη οικονομία. Τα αιτήματα των εκπαιδευτικών κινητοποιήσεων παρά την επιλεκτική τους προβολή από τα ΜΜΕ, το υπουργείο Παιδείας και τις ηγεσίες δασκάλων και καθηγητών (ΔΟΕ - ΟΛΜΕ) δεν περιορίζονται σε στενά οικονομικά - βιοποριστικά πλαίσια. Η υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, που η κατάργησή της μεθοδεύεται συστηματικά, η ανάδειξη του κατενεμητικού ρόλου της αξιολόγησης εκπαιδευτικών και μαθητών καθώς και συνθήματα όπως αυτό που κυριάρ-

χησε στις πορείες δασκάλων και καθηγητών της Θεσσαλονίκης ("για δείτε μια πρωτεύουσα πολιτιστική που όλα τα σχολεία της θυμίζουν φυλακή"), δεν επιτρέπουν σε κανένα σήμερα να νιώθει απογοητευμένος από τον αγώνα των εκπαιδευτικών.

Βέβαια και αυτή η κινητοποίηση, σε μικρότερο βαθμό ίσως από τις άλλες στιγμιαίες, ως "αντικοινωνική" και ως εκ τούτου η καταστολή της θεωρείται νόμιμη και αναγκαία. Έτσι την 1 Φεβράρη, κατά την επίσημη έναρξη των εκδηλώσεων της πολιτιστικής πρωτεύουσας, οι εκπαιδευτικοί ήρθαν αντιμέτωποι με τον "πολιτισμό" της καταστολής και του εμπορίου, ενώ στην Αθήνα στις 5 Φεβράρη η πρωτόγνωρη πορεία των χιλιάδων εκπαιδευτικών δεν είχε καλύτερη αντιμετώπιση.

Παρ' όλα αυτά όμως, οι εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις συνεχίζονται και πέρα από όποιες προβλέψεις, προσδοκίες και κριτικές, καταθέτουν ένα μήνυμα καθοριστικής σημασίας για τους μελλοντικούς αγώνες: **ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΟΤΑΝ ΣΥΝΑΝΤΙΟΥΝΤΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΟΥΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ...**

T.X.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μέσα σε 15 λεπτά είχαν ακουστεί οι πιο αντικρουόμενες γνώμες. Από την απόλυτη συμφωνία στην απόλυτη διαφωνία, το γράμμα του συντρόφου Μ.Κ. από την Κοζάνη, που ακολουθεί παρακάτω, είχε ανοίξει μια εκτενής συζήτηση. Όσοι περνούσαν κατά την διαδικασία έκδοσης της εφημερίδας στη Θεσσαλονίκη, τοποθετούνταν αρνητικά ή θετικά απέναντι στα δύο αντιδιαμετρικά αντίθετα κείμενα: της δασκάλας στην πρώτη σελίδα και στο συγκεκριμένο γράμμα:

“Τρία χρόνια πριν μπορούμε στον 21ο αιώνα, ένα σημαντικό-χρονολογικό-σημείο για την ανθρωπότητα, θα περίμενε κανείς να υπάρχει κάποια σύγχυση. Αλλά σε καμιά περίπτωση δεν θα περίμενε κανείς να δει αναρχικούς αλληλέγγυους στο συντηρητικό και χωρίς καμιά ανατρεπτική λογική αγώνα των καθηγητών και των δασκάλων. Ξαν αναρχικοί δεν μπορούμε να σταθούμε δίπλα σε ανθρώπους που έχουν αποδεχτεί το ρόλο τους σε αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα. Καθηγητές και δάσκαλοι αποτελούν το προσώπιο και το δεκανίκι αυτού του συστήματος, που αποτελεί ένα από τους πιο βάρβαρους μηχανισμούς καταστολής συνειδήσεων και αφομοίωσης της κοινωνίας. Δεν μπορεί από τη μια να είναι οι γδάρτες της νεανικής επαναστατικότητας και από την άλλη να θεωρούμε ότι κάνουν κοινωνικό αγώνα γενικότερης αμφισβήτησης. Ποιά αμφισβήτηση; Και τί αμφισβητούν; Το μόνο που διεκδικούν είναι κάποια οικονομικά οφέλη και το κακό δεν είναι αυτό, αλλά με ποιο σκεπτικό τα διεκδικούν. Πιστεύω ότι το σύνθημά τους τα αποκαλύπτει όλα: “Δάσκαλος φτωχός, αμόρφωτος λαός”. Στο μόνο αγώνα που θα τους σταθούμε αλληλέγγυοι είναι ο συνολικότερος αγώνας ενάντια στο κράτος και στους χειραγωγικούς του μηχανισμούς...”

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που δύο κείμενα με εντελώς διαφορετική άποψη δημοσιεύονται στο ίδιο φύλλο της εφημερίδας. Το πρόβλημα είναι όμως παρικό, όχι μερικά για την εφημερίδα, συνολικά όμως για το χώρο. Η αιώνια -και τόσο γνώριμη- αντιπαράθεση ανάμεσα σε μια ανατρεπτική γραμμή και σε μια αντίληψη κοινωνικής παρέμβασης επαναλαμβάνεται ακόμη μια φορά...

Και ποιος έχει δίκιο; Γιατί και βέβαια οι δάσκαλοι και οι καθηγητές είναι γδάρτες ονείρων -σαν φορείς μιας εκπαιδευτικής εθνικιστικής, ελληνοχριστιανικής, πατριαρχικής- (ζητήματα που σχεδόν ποτέ δεν έθιξαν στις κινητοποιήσεις τους), ταυτόχρονα όμως οι αγώνες τους εντάσσονται μέσα στην κοινωνική εξέλιξη, φέρουν ένα σπέρμα ελπίδας και κυρίως εμπεριέχονται μέσα στο όλο μιας κοινωνίας -στη συνθήκη δηλαδή που σαν αντιεξουιστικές συνεχώς αναφερόμαστε και που κάθε άλλο παρά αφορίζουμε.

Δεν είναι θέμα διαλόγου. Δεν πιστεύουμε ότι αναλυτικά κείμενα που θα αναπτύσσουν τη μία ή την άλλη άποψη έχουν αυτή τη στιγμή κάτι να προσφέρουν. Αυτά τα ζητήματα λύνονται μόνο μέσα από τη δράση μας και την ένταξη μας στους κοινωνικούς αγώνες. Και σ' αυτούς είμαστε τραγικά απόντες...

Κάποιοι σύντροφοι από την Θεσσαλονίκη

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ

Οι 6 μήνες μιας γόνιμης δράσης...

Το Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαΐδας έκλεισε ήδη έξι μήνες γόνιμης δράσης. Επικεντρώνοντας στην πολιτική, στην οικολογική και στην πολιτιστική παρέμβαση στο επίπεδο της τοπικής κοινωνίας, προωθεί την αυτοοργάνωση και την επικοινωνία. Με το κείμενο που δημοσιεύεται παρακάτω, θέτει το στίγμα του, κάνει μια ανασκόπηση της μέχρι τώρα παρουσίας του και καλεί σε ενίσχυση της δράσης του. Μια αντιεξουιστική πινελιά απλώνεται σιγά-σιγά στο καπνισμένο τοπίο της Πτολεμαΐδας...

ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ορίζεται από τον πληθυσμό της και όχι από τους “πολίτες” της. Όταν μια πόλη είναι γνωστή από την ποσότητα των νεκρών της (λόγω ατμοσφαιρικής και ψυχροσφαιρικής ρύπανσης) και όχι από την ποιότητα ζωής της. Όταν οι άνθρωποι μιας πόλης συμφωνούν ότι οι μόνες αποδεκτές αξίες σήμερα είναι ο καταναλωτισμός, το έξυπνο χρήμα και ο ατομικισμός...

Κάποιοι άλλοι άνθρωποι, σε πείσμα των καιρών, θεωρούν, δρουν και νιώθουν τους εαυτούς τους “ΠΟΛΙΤΕΣ” (με την Αρχαιοελληνική-Αμεσοδημοκρατική έννοια), επιμένουν να αποζητούν τη δημιουργία και τη συλλογικότητα και απεχθάνονται κάθε τι εξουιστικό, σεξιστικό και ρατσιστικό. Από την στιγμή πλέον που η συνειδηση γονιμοποιεί τη βούληση, από εκείνη τη στιγμή το Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαΐδας αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά. Η ιδέα ξεκίνησε από ορισμένους οι οποίοι ήδη ένιωθαν την ανάγκη της συλλογικότητας, της επικοινωνίας και της εναντίωσης. Ο χρόνος αποδείχθηκε δημιουργικός.

Οι επαφές και οι συναντήσεις πρόσφεραν πλούσιο πεδίο σκέψης και ενεργοποίησαν την φαντασία. Συμφωνήθηκε κατ' αρχήν το τρίπτυχο της δράσης: **Πολιτική-Οικολογία-Πολιτισμός**, ως πλατ-

φόρμα κοινής συμφωνίας, καθότι το ενδιαφέρον εκδηλώθηκε από ανθρώπους ποικίλης πολιτικής σκέψης.

Αύγουστος 1996: Το Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαΐδας είναι γεγονός. Από τις πρώτες κιόλας συναντήσεις οριστικοποιήθηκε το περιεχόμενο και το Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαΐδας υποτιτλοφορείται ως **στέκι για την πολιτική, οικολογική και πολιτιστική παρέμβαση**. Στις συζητήσεις, η αποσαφήνιση των εννοιών Πολιτική, Οικολογία και Πολιτισμός -χωρίς να υπάρχει πρόθεση διαχωρισμού τους σαν αυτόνομες έννοιες- υπήρξε καταλυτική.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ: Το Αυτόνομο Στέκι, έχοντας μια αρχική αντιεξουιστική αναφορά, προωθεί και επιδιώκει την άμεση αυτενέργεια, αυτομόρφωση και δράση, αποφεύγοντας στερούς δογματισμούς ή “αναγκαιές” συμβάσεις. Θεωρεί κυρίαρχη την άμεση συμμετοχή και παρέμβαση σε τοπικά και παγκόσμια πολιτικά ζητήματα, χωρίς να απομονώνει κάποιο απ' αυτά υποπίπτοντας στην παγίδα της μερικότητας (περιβάλλον, εργατικά, σχέσεις κτλ). Θεωρεί ότι το πλέγμα των ζητημάτων που υφίστανται θα πρέπει να γίνεται αντιληπτό μέσα από μια ολική συλλογιστική -αποφεύγοντας τουλάχιστον την μονομέρεια- και από μια ρεαλιστική και ουσιαστική πρακτική.

Η στάση απέναντι στο οικοδόμημα της κυριαρχίας είναι επιθετική -χωρίς να θεωρούμε τη βία ως αυτοσκοπό- με την έννοια της προώθησης του “ξεθωριασμένου”, “να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας”, να αποφασίζουμε οι ίδιοι για τη ζωή μας. Δεν θεωρούμε τους εαυτούς μας επαναστατικές πρωτοπορίες, αντίθετα γνωρίζουμε το πεδίο των συμβάσεων της επιβίωσης και την ισορροπία στην καθημερινή σχιζοφρένεια.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ: Στην πόλη της Πτολεμαΐδας, καθότι υπάρχει έντονο περιβαλλοντικό πρόβλημα, η προώθηση οικολογικών ζητημάτων, χωρίς να περιπέφτει σ' ένα στείο περιβαλλοντισμό, είναι μια βασική προτεραιότητα. Η αντίληψη ότι η οικολογία δεν είναι και δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητη από την πολιτική και την κοινωνία είναι ένα χαρακτηριστικό στοιχείο για το πως αντιλαμβάνομαστε την οικολογία. Η συνειδητοποίηση, δηλαδή, ότι τα αίτια της οικολογικής κρίσης σήμερα δεν είναι κάποιο ασυνείδητο ή το δημογραφικό ζήτημα ή ακόμα και η τεχνολογία, αλλά το ανταγωνιστικό πνεύμα της ελεύθερης αγοράς που εμπορευματοποιεί τα πάντα, συμπεριλαμβανόμενης και της φύσης, και η ιδεολογία της κυριαρχίας, που θεωρεί κοντά στα άλλα τη φύση εχθρική, έτοιμη να κατακτηθεί και να εξολοθρευτεί.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ: Ο πολιτισμός νοείται ως τρόπος επικοινωνίας, δημιουργίας και ανάπτυξης του λόγου και του διαλόγου. Το Στέκι φιλοδοξεί να παίξει το ρόλο ενός άλλου σχολείου που θα δίνει προτεραιότητα στις γνήσιες ανθρώπινες σχέσεις του στοχασμού και της αυτοκαλλιέρ-

γειας. Συχνά μιλάμε για την αυτοοργάνωση και την αυτοδιαχείριση σαν να είναι τα μοναδικά στοιχεία που πρέπει να προβληθούν, κι όμως είναι ο εαυτός του κάθε ατόμου -ως μια μοναδική δημιουργική και ικανή ύπαρξη- που πρέπει πλήρως να αναπτυχθεί.

Το Στέκι κάνει προσπάθεια στην ανάδειξη της ταυτότητας του καθενός, με την πεποίθηση ότι καθένας και καθεμία είναι ικανός ή ικανή να συμμετάσχει ενεργά στην κοινωνία. Παρ' όλα αυτά, ο χώρος αυτός δεν θέλει να λειτουργήσει ως άστυλο αυτιστικών θεωρητικών, υπερεπαναστατών ή κανάρηδων, αυτό που θέλει είναι ν' αποτελέσει μια συνέχεια της επιμονής στην επικοινωνία, την εναντίωση και την απεξάρτηση από τις ιεραρχικές και εξουιστικές εξέσεις.

Πέρα όμως από τις θεωρητικές αναζητήσεις, το Στέκι, σε πρακτικό επίπεδο, πραγματοποιήσει ανοιχτές εκδηλώσεις, όπως μια μουσική συναυλία γνωριμίας και μια αντιμυλιταριστική συζήτηση-εκδήλωση με παράλληλη βιντεοπροβολή της ταινίας “Ο Τζώνυ πήρε τ' όπλο του”. Επίσης κυκλοφόρησε, στην περίοδο των εκλογών, και ένα αντικλογικό φυλλάδιο.

Με την επιδίωξη να αποτελέσει η παρουσία μας, εκτός των άλλων, ένα μέσο επαφής και επικοινωνίας, καλούμε όλους τους ενδιαφερόμενους να μας πλησιάσουν, να βοηθήσουν και να συμβάλουν στη συνέχιση αυτής της προσπάθειας.

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ (Ματσούκα 1Α)

Εκδηλώσεις...

★ Πάρτυ αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης στους διωκόμενους για την υποθήκη Καρμένου θα πραγματοποιηθεί σήμερα, Σάββατο 8 Φεβράρη, στις 10.00μμ. στη κατάληψη Βαρβάρα (Κρίσπου 7, πλατεία Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη, στη Θεσσαλονίκη).

★ Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας (Θεσ/νίκης) καλεί ανοιχτή συνέλευση για τη διοργάνωση κινητοποιήσεων σε σχέση με τις εξελίξεις στο Μεξικό. Στο στέκι στη φιλοσοφική, την Τρίτη 11 Φεβράρη, στις 8.00μμ.

★ Την ίδια ώρα και μέρα, συναντιέται στην Αθήνα η αντίστοιχη Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης (Βαλτετσίου 35, τηλ. 3813928).

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ

Με βλέμμα ευθύ...

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

αξιοπρέπεια, επιμονή και ανοχή να αντιμετωπίζω τη βαρβαρότητα, την αναλγησία και την αδικία της εξουσίας. Σε όχι πολύ μακρινές εποχές, χιλιάδες σύντροφοι σύρθηκαν σε εκτελεστικά αποσπάσματα κι έμειναν δεκάδες χρόνια στις φυλακές γιατί δεν δέχτηκαν να αποκηρύξουν τα ιδανικά τους, για μια καλύτερη και δικαιότερη κοινωνία. Σήμερα που τα ανατρεπτικά κοινωνικά κινήματα βρίσκονται σε ύφεση, που η εξουσία κυριαρχεί με τη συναίνεση και την αποδοχή μεγάλου τμήματος της κοινωνίας, η καταστολή που εφαρμόζεται στις περιπτώσεις σα και τη δική μου έχει την έννοια του παραδειγματισμού και της αποτροπής. Με το πρόσχημα της πάταξης της τρομοκρατίας, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, επιχειρείται μια άνευ προηγουμένου προσπάθεια για την εγκαθίδρυση της λεγόμενης Νέας Τάξης. Δηλαδή την χωρίς όρους καταλήστευση των ενεργειακών πηγών και των εργαζομένων ό-

λου του πλανήτη. Παράλληλα επιχειρούν την εκρίζωση και το ρήγμα χαρακτηριστικών αξιών του ανθρώπινου γένους, όπως η ελευθερία και η αλληλεγγύη. Αυτό είναι το όραμα των αφεντικών του State Department. Να μην αφήσουν καμία γωνιά ελευθερίας πάνω στη γη. Να σβήσουν από τη μνήμη μας την ιστορία των απελευθερωτικών εξεγέρσεων και των αγώνων. Να μας αποκόψουν από τις καταβολές μας και να μας οδηγήσουν στην παραίτηση. Πέφτουν έξω. Στην ταξική κοινωνία που ζούμε και που κάθε μέσο μετέρχονται για να εξασφαλίσουν και να διατηρήσουν το προνόμιο της τάξης τους, δεν θα πάψουν οι διεκδικητικοί αγώνες κι οι ανατρεπτικές αποφάσεις. Το βλέπουμε σε κάθε γωνιά της γης, κάθε μέρα. Σε ό,τι αφορά την περίπτωση μου και τη μακροχρόνια κατάσταση ομηρίας που μου έχει επιβληθεί, ούτε είμαι, ούτε αισθάνομαι μόνος. Οι εκατοντάδες υπογραφές αλληλεγγύης, οι άνθρωποι που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις και τις πορείες, τα μηνύ-

ματα συμπαράστασης που παίρνω, είναι η απόδειξη ότι τα υπόπτα σχέδια τους θα αποκαλυφθούν και θα αποτύχουν. ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΙΟ, ΜΕ ΒΛΕΜΜΑ ΕΥΘΥ ΚΟΙΤΑΖΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ
Φυλακές Κορυδαλλού

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 81

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μμ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95

Στρατοδικείο με "ευαισθησίες"

Μετά από τετραήμερη διαδικασία "αποδόθηκε" επιτέλους δικαιοσύνη για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου '95. Μιας "υποδειγματικής" από πλευράς δικαστικής έδρας διαδικασίας. Κι αυτό γιατί όσο και να απόφυγε στις δύο πρώτες μέρες το πολιτικό περιεχόμενο της δίκης τελικά δίκασε και καταδίκασε με βάση αυτό το περιεχόμενο.

Αλλά και αθώωσε... Αθώωσε την υποταγή, την υποκρισία και την μετανόηση ενώπιον της δικαστικής έδρας...

Καταδίκασε την πολιτική στάση, την αξιοπρέπεια, την περηφάνια και την συνέπεια των πολιτικών και κοινωνικών επιλογών, ενοποιώντας τις...

Βρέθηκαν οι ένοχοι μέσα από τις απολογίες τους, καθώς και οι αθώοι...

"Αρκεί να επαναπροσδιορίσουν όχι τις θέσεις τους αλλά τις σχέσεις τους με την εξουσία...". Έκφραση που χρησιμοποίησε ο εισαγγελέας της έδρας εισηγούμενος επί της ποινής... και της αθώωσης βεβαίως.

Η σκληρή και "εκπαιδευτική", κατά την έκφραση της έδρας, ποινή των 12 μηνών με 4ετή αναστολή για 29 συντρόφους είναι μια "παράδειγματική" ομηρία. Και για δύο συντρόφους δεν είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα. Επιβλήθηκε ποινή εξαγοράσιμη (τελικά βρέθηκαν τα χρήματα -παραπάνω από δύο εκατομμύρια). Άνοιξαν οι πύλες προς την φυλακή απ' αυτό το δικαστήριο αλλά ευτυχώς παρούσας της έμπρακτης αλληλεγγύης και ευαισθησίας έκλεισαν αμέσως... προς το παρόν τουλάχιστον και μέχρι την επόμενη δίκη στις 11 Μάρτη...

Παρόλη τη συνολική πολιτική αδυναμία, που αντιμετώπισαν σ' αυτή τη δίκη οι δικαζόμενοι, εκφραστήκαν επιτέλους με πιο συνολικό τρόπο το πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο του Πολυτεχνείου '95. Μετά το "λουλουδάκι" και το "εγκλωβίστηκαν" των προηγούμενων δικών (ειδικά ο εγκλωβισμός, το απόλυτο άλλοθι των φοβισμένων και των προσκυνημένων, δεν έλειψε και απ' αυτή τη δίκη) έγιναν πολιτικές απολογίες και δηλώσεις, που έδωσαν την ακριβή και πραγματική διάσταση των γεγονότων. Που μόνο το δικαστήριο αγνόησε επιτελώντας την διατεταγμένη "απονομή δικαιοσύνης". Διατεταγμένης όχι κατ' ανάγκην από κάποιους μηχανισμούς αλλά απ' την ίδια την φύση και το ρόλο της.

Αυτή η αντιμετώπιση, την περίο-

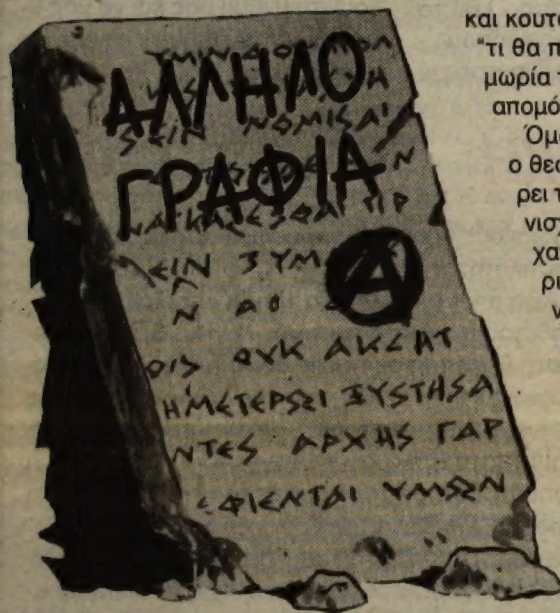
δο έντασης της χειραγώγησης και επέκτασης της κυριαρχίας και με την συγκρότηση μηχανισμών διαχείρισης των κρίσεων, αποδεικνύεται η σοβαρότητα και επικινδυνότητα της κοινωνικής κυρίως δυναμικής που εκφράστηκε στο Πολυτεχνείο του '95. Παρόλη την απαξίωση ενός κομματιού του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού χώρου καθώς και της ευρύτερης επαναστατικής αριστεράς.

Μιας απαξίωσης που τα κριτήρια και τους όρους της αγνοεί και προσπερνάει η εξουσία επιβάλλοντας με τους δικούς της όρους μια κατασταλτική διαδικασία που αφορά πολύ περισσότερα και πολύ περισσότερους απ' το Πολυτεχνείο του '95. Ήταν η αρχή που επικυρώθηκε μ' αυτή την απόφαση μιας αδιαπραγμάτευτης και επιθετικής πολιτικής που τις επιλογές της

βιώνει επώδυνα ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας σήμερα... Είναι η περίοδος που η εξουσία διαχειρίζεται και επιτίθεται ολομέτωπα στην κοινωνία...

Γ.Κ.

Για τους υπόλοιπους καταληψίες του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται, αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

Για τα Μου-Μου-Ε (ΜΜΕ)

Αυτές τις μέρες βλέποντας τηλεόραση θυμήθηκα την Ηλία, το λαϊκό δικαστήριο της Αρχαίας Αθήνας. Πρόκειται για ένα θεσμό που δεν εξέλειψε ποτέ από την ελεύθερη κοινωνία. Επί Τουρκοκρατίας δικαστές ήταν οι Προεστοί, τόπος η πλατεία ή το καφενείο του χωριού και κατηγορος φυσικά ο παπάς ή ο δάσκαλος του χωριού -φυλακές της ηθικής και έννομου τάξης. Στις πόλεις ο θεσμός αποδυναμώθηκε αλλά δεν έπαψε να υπάρχει. Οι φωνές και τα γιουχαίσματα γίνονται ψίθυροι

και κουτσομπολιά, άλλωστε "τι θα πει ο κόσμος". Η τιμωρία τώρα πια θα είναι η απομόνωση.

Όμως τώρα τελευταία ο θεσμός αυτός έχει πάρει τα πάνω του. Έχει ενισχυθεί με hi-tech μηχανήματα. Το καθημερινό δικαστήριο στήνεται στις οθόνες μας. Δικαστής ο ένας και μοναδικός η αυτού μεγαλειότης ο τηλεπαρουσιαστής. Γνήσιος εκφραστής της κοινής γνώμης, άμεμπτος, αδέκατος. Σημερινό μας θέμα, οι αλβανοί, οι

αγρότες, τα ναρκωτικά-εμπόρευμα τους η ανθρώπινη δυστυχία. Είναι ειδικοί σε όλα, παντογνώστες. Πρέπει να τους πιστέψουμε για να ανήκουμε στην κοινή γνώμη, στη βουβή πλειοψηφία που ίσως παραβουβάθηκε.

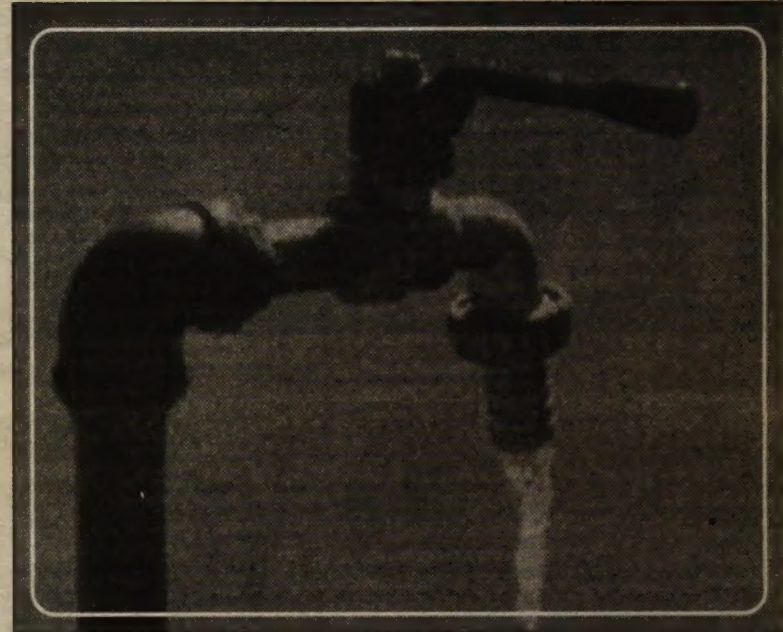
Οι αγρότες έχουν άδικο γιατί παρουσιάστηκε έλλειψη φιλέτου στην αγορά και η κυρία του καναλάρη δεν μπορεί να ταΐσει το σκύλο της. Οι ληστές είναι οι αλβανοί γιατί έφαγαν τα σοκολατάκια -άραγε έχουν ξαναδοκιμάσει σοκολατάκια Ελβετίας- η δικαιοσύνη αδρανεί που δεν έβαλε ισόβια στη φυλακή το ληστή που έκλεψε δυο εκατομμύρια από την τράπεζα αλλά προσπαθεί να φιμώσει τους φορείς "ελεύθερης διακίνησης ιδεών" γιατί διώκει τον κα-

ναλάρη που έκανε απάτες δισεκατομμυρίων. Βλέπετε ο άνθρωπος δεν μπορεί, τον πνίγει το δικό, νοιώθει υπόχρεος να εκφράσει την κοινή γνώμη.

Υπάρχει όμως μια διαφορά από την αρχαιότητα έως τώρα. Τώρα πια έχεις στη διάθεση σου ένα τρίλεπτο να απολογηθείς. Ένα τρίλεπτο σε κάθε κανάλι -συγγνώμη αν δεν προλάβετε αλλά βλέπετε ο τηλεοπτικός χρόνος κοστίζει. Βεβαίως πρέπει να δείχνεις ωραίος, περιποιημένος, ατάραχος και πάνω απ' όλα άσπρος κατάσπρος -το σκούρο και ειδικά το μαύρο δεν είναι και πολύ της μόδας. Κύριοι τσιγγάνοι από εδώ και πέρα τέρμα το solarium -γιατί αλλιώς φαίνεται ότι είσαι ένοχος από τη φάτσα σου. Τι, δεν το ξέρετε ότι από τη φάτσα φαίνεται αν είσαι αλήτης, κακοποιός, ναρκομανής ή απλώς ένας αγανακτισμένος πολίτης που πήρε την καραμπίνα σου και σκότωσε το ληστή γιατί πήγε να σου πάρει το video ή ένας έντιμος αστυνομικός που σκότωσε τον τσιγγάνο γιατί προηγουμένως είχε τσακωθεί με τη γυναίκα του. Αλλά ξέχασα, εσείς δεν χρειάζεται να ξέρετε, ξέρει για σας ο τηλεπαρουσιαστής.

Ένα είναι σίγουρο: Αν η χούντα είχε τα Μ.Μ.Ε. δεν θα χρειαζόταν τα τανκς. (άλλωστε γι' αυτό υπάρχουν και οι αγανακτισμένοι πολίτες)

Ένας σύντροφος
10/1/97

Διακοπή της δίκης Οσμάν

Η δίκη του Οσμάν Μουράτ Ούλκε για "διαρκή ανυπακοή" ξεκίνησε στο Εσκισεχίρ την Πέμπτη 30 Γενάρη, από τον Οσμάν που βρισκόταν στην στρατιωτική φυλακή στην Άγκυρα, σε αναμονή της μεταφοράς του σε στρατιωτική μονάδα στο Μπιλεσίκ.

Οι διαθνείς παρατηρητές από την Ισπανία και τη Γερμανία δεν μπόρεσαν να παραστούν στη δίκη επειδή τους απαγορεύτηκε η είσοδος. Στους δικηγόρους πάντως επιτράπηκε. Ο δικαστής ανέβαλε την έκδοση της απόφασης, καθώς αυτή θα πρέπει να ανακοινωθεί προσωπικά στον Οσμάν. Η δίκη θα συνεχιστεί στι 6 Μάρτη και ο Οσμάν αντιμετωπίζει μέγιστη καταδίκη σε δύο χρόνια φυλάκιση.

Στο μεταξύ, φαίνεται ότι στην παρπάνω κατηγορία θα προστεθεί η κατηγορία της "λιποταξίας". Γι' αυτήν προβλέπεται φυλάκιση μέχρι τρία χρόνια. Όταν όμως ο Οσμάν παρουσιαστεί ξανά στο Μπιλεσίκ και αρνηθεί να στρατευθεί, θα κατηγορηθεί ξανά για "διαρκή ανυπακοή".

Οι δικηγόροι του Οσμάν έχουν προσβάλει τη διαδικασία με την οποία ο Οσμάν μεταφέρθηκε στη στρατιωτική μονάδα όπου είχε κληθεί να παρουσιαστεί, με διαταγή στρατοδικείου. Το δικαστήριο έκανε υπέρβαση εξουσίας καθώς το να τον στείλει σε στρατιωτική μονάδα είναι διοικητική διαδικασία και όχι δικαστική.

Πηγή: War Resisters' International

Εκδηλώσεις

★ Με συμμετοχή 200-250 συντρόφων έγινε την Πέμπτη στη Θεσσαλονίκη η πορεία αλληλεγγύης για τη δίκη των δύο κοινωνικών ραδιοφώνων. Η δίκη θα άρχιζε την Παρασκευή και την ώρα που έκλεινε η ύλη της εφημερίδας δεν ήταν γνωστό ούτε αν θα γινόταν ούτε φυσικά η εξέλιξή της...

★ Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αγώνα των αγροτών θα γίνει την Τρίτη 11/2, στις 6:00 μ.μ. στην πλατεία Κάνιγγος.

Γ.Α.

Συνεχίζεται η προφυλάκιση του Π. Δρυμιλή

Με απόφαση του δικαστικού συμβουλίου παρατείνεται η προφυλάκιση του Π. Δρυμιλή ο οποίος, ως γνωστόν, κατηγορείται για απλή συνέργεια στην απαπόπειρα ανθρωποκτονίας του φρουρού των κεντρικών γραφείων του ΠΑΣΟΚ. Το συμβούλιο συνεδρίασε δεδομένου ότι ο Π. Δρυμιλής συμπλήρωσε ήδη έξι μήνες προφυλακισμένος. Το σκεπτικό της απόφασης -η οποία αποτελεί ταυτόχρονα και παραπομπή σε δίκη- βαδίζει στα ίδια χνάρια με αυτό της ανακρίτριας. Πιο συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι Δρυμιλής ενέχεται στην απόπειρα γιατί γνώριζε από

πριν τις προθέσεις του Χ. Μαρίνου, δεν έκανε τίποτα για να τον εμποδίσει, δεν έσπευσε να βοηθήσει τον τραυματισμένο αστυφύλακα και δεν παραδόθηκε στις αρχές ως όφειλε.

Η δικαστική αυτή εξέλιξη δείχνει ότι η υπόθεση της Χ. Τρικούπη είναι πολύ πιο δύσκολη από ό,τι αρχικά πολλοί είχαν εκτιμήσει. Επιπλέον καταδεικνύει ότι ο Π. Δρυμιλής βρίσκεται σε εξαιρετικά δυσχερή σχέση. Είναι χαρακτηριστικό ότι η απόφαση υπογράφεται από τον εισαγγελέα Διώτη ο οποίος έχει χρωθεί το λεγόμενο αντιπρομοκρατικό έργο. Είναι κάτι παραπάνω από φανερό ότι πρέπει να εντείνουμε την κινητοποίηση μας με στόχο την απελευθέρωση του Δρυμιλή και σε ένα δεύτερο επίπεδο την αλλαγή του από την ανυπόστατη κατηγορία. Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας θα υπάρξει εκτενέστερη παρουσίαση των εξελίξεων.

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 81

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00 μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfaparc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31909
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Αδικίες που δεν βρήκαν το δίκιο τους Ταπεινώσεις που δεν βρήκαν γδικιωμό

Ηταν το πρωί μιας φοβε-
ρης μέρας που υπέφερε
από κάποια μυστηριώδη
έκλειψη κι αγωνιζόταν μέσα σ'
έναν ακραίο τρόμο. - Δευτέρα 3
Φεβρουαρίου, τριμελής πλημμε-
λειοδικείο Λάρισας, δίκη μια,
καταδίκες έντεκα - Τετάρτη 5
Φεβρουαρίου, στο ίδιο δικαστή-
ριο, δίκες τέσσερις, καταδίκες
είκοσι τρεις. Διεξάγονταν μια
μάχη, ένας αγώνας μέσα σ' ένα
κλίμα αγωνίας.

Τα πρώτα τρακτέρια πήραν ε-
μπρός στο χωριό Κοτσαρί (που
το Υπουργείο Εσωτερικών εννο-
εί και ονομάζει Ιτέα) και ενώθη-
καν στο πέρασμά τους με άλλα.
Οι αστυνομικές δυνάμεις προ-
σπάθησαν να τους κόψουν την
πορεία προς Αλμυρό. Άλλαξε η
πορεία κατεύθυνση, προς το
Νότο, όμως συνέχισε να ενώνε-
ται με εξεγερμένους, πέρασε

έξω από τα Φάρσαλα και "άρα-
ξε" στην θέση Δρούγος της
Φθιώτιδας. Μαζί τους Φθιωτι-
δείς αγρότες. Το συνολικό εύ-
ρος της πομπής ξεπέρασε τα 11
χιλιόμετρα κι αποδείχτηκε πα-
νηγυρικός ότι το Κράτος αδυ-
νατούσε να εμποδίσει την κατά-
ληψη της Εθνικής Οδού. Αυτό
από μια ορισμένη οπτική γωνία
ήταν έμπρακτη αμφισβήτηση
της Κυριαρχίας και λόγω των
πράξεών της. Αφού ήταν πιθανό
στο τέλος να ανακαλυφθεί ως
κάτι διαφορετικό από αυτό που
ισχυριζόταν ότι ήταν, μπόρεσε
εύκολα να γίνει μισητή απ' αυ-
τούς που πρώτοι την καλωσόρι-
σαν. Ταυτόχρονα, οργανωμένες
ομάδες αγροτών προχώρησαν
σε συναθροίσεις στη Μαγνησία,
επί της Εθνικής Οδού στις Μι-
κροθήβες και στον Αλμυρό, στο
Κρόκιο. Στα Τρίκαλα, επί της

Λαρίσης-Τρικάλων στο Ζάρκο κι
επί της Τρικάλων-Ιωαννίνων στη
θέση Θεόπετρα Καλαμπάκας.

Στη Λάρισα, θέση μάχης στα
διόδια Μοσχοχωρίου και διπλή
επίθεση προσέγγισης στην εί-
σοδο της κοιλάδας των Τεμπών
από τη μεριά της Γυρτώνης κι
από τη μεριά του Πλατύκαμπου.
Εκείνη τη στιγμή ο στρατηγικός
στόχος της κατάληψης της
Εθνικής Οδού ήταν ορατός από
πολλές πλευρές και συνολικά.
Και το γνώριζαν όλοι οι ενδια-
φερόμενοι. Ξέχωρα, δε, οι α-
στυνομικές δυνάμεις εμποδίζο-
ντας τις καταλήψεις των δρό-
μων, τις πραγματοποιούσαν, ξε-
καθαρίζοντας ότι η νομιμότητα
γι' αυτούς είναι "μη δυνάμενη".
Μπροσ στην αδυναμία τους επι-
στρατεύτηκε στρατιωτικό ελικο-
πτερο Apache σαν επίδειξη δύ-
ναμης και ηλεκτρονικής κατα-

γραφής των αγροτικών κινήσε-
ων. Μα πιο πολύ για να κρύ-
ψουν την αδυναμία τους. Τα δα-
κρυγόνα δεν πιάνουν στον α-
γρό. Τα τρακτέρια έχουν τρομα-
κτική όψη και δύναμη, είναι πολ-
λά και διάσπαρτα. Άλλοτε σαν
παραγωγικά μέσα του τότε "εκ-
συγχρονισμού", τώρα όπλα α-
ντίστασης.

Όταν το σκοτάδι έπεσε μαζί
με το κρύο και η ύπαιθρος είχε
άλλη όψη, γεννήθηκε ο τρόμος
στους ένστολους υποστηρικτές
κι αναδείχτηκε η ανωτερότητα
του να έχεις σχέση και γνώση
για τη γη που κατοικείς. Το πρωί
θα έπρεπε να προσέξουν για να
μην ενοχλήσουν, ειδάλλως θα
εισέπρατταν την απάντηση που
τους αρμόζει. Οι άνθρωποι που
ζουν σε γυάλινα σπίτια - λέει το
σονέτο με ποικίλους τρόπους -
δεν πρέπει να πετάνε πέτρες κι

αν διαλέγανε την απροκάλυπτη
βία να λογάριζαν την ταχύτητα
ένωσης των Θεσσαλών προς υ-
περάσπιση των ανθρώπων τους
κι εναντίον τους.

Μια γαλήνη απλώθηκε που
σκόπευε στο μακρινό μέλλον,
και τέτοια που δεν μπορούσε να
την συλλάβει ένα παιδί, διότι το
μεγάλο τόξο δεν είχε ακόμη ο-
λοκληρωθεί σε κύκλο. Κι αν είχε
ολοκληρωθεί, το πράγμα δεν εί-
χε γίνει ακόμη κατανοητό κι αν
είχε γίνει αμυδρά αντιληπτό,
δεν είχε εκτιμηθεί.

"Συνεχίζαμε να βαδίζουμε χω-
ρίς να κοιτάμε πολύ μακριά...
Και κάποιοι ξανάνοιξαν τη γυα-
λιστερή κασέλα για να ξανανοί-
ξουν τη μνήμη μας και να μας υ-
ποχρεώσουν να υψώσουμε το
βλέμμα μας."

Δεύτερο αναπτυξιακό συνέδριο Θεσσαλίας

Το Δεύτερο Αναπτυξιακό Συνέδριο Θεσσαλίας έγινε στον
Βόλο, στο τριήμερο 24-25-26 Γενάρη, σε αίθουσα του Τε-
χνικού Επιμελητηρίου Βόλου.

Η μεγάλη σπουδαιότητα αυτής της εκδήλωσης γίνεται φα-
νερή τόσο από την θεματολογία που καλείται να αναπτύξει
και τους συνέδρους που θα την παρουσιάσουν, όσο και από
τους διοργανωτές της.

Η περιφέρεια της Θεσσαλίας είναι μια από τις αλματώδως
αναπτυσσόμενες επαρχιακές περιοχές. Οι τακτικοί και στρα-
τηγικοί σχεδιασμοί του Κράτους βρίσκουν εδώ ένα πρόσφο-
ρο έδαφος υλοποίησης. Γνώμη μας είναι ότι, ειδικότερα η
Μαγνησία συγκεντρώνει τα τελευταία 6-7 χρόνια την ιδιαίτε-
ρη προσοχή του κεντρικού σχεδιασμού. Είναι σημαντικό, ό-
μως, να μην υποτιμήσουμε τις εξελίξεις που συμβαίνουν και
στους άλλους Νομούς.

Η επεξεργασία εθνικών στρατηγικών ανάπτυξης έχει γίνει
πλέον περισσότερο ζήτημα σύνθεσης περιφερειακών μελε-
τών, παρά κατασκευή ενός συγκεντρωτικού μελετήματος από
την κεντρική εξουσία. Μ' αυτή τη μεθόδευση υλοποιείται η
Ευρωπαϊκή Νέα Τάξη, που απαιτεί από τα κράτη-μέλη της
σύγχρονο, αποκεντρωμένο σχεδιασμό, χρησιμοποιώντας όσο
το δυνατόν περισσότερο τις ευελίξεις των περιφερειακών και
τοπικών μηχανισμών διοίκησης και ρύθμισης. Έτσι, αποδίδε-
ται πλήρης στρατηγικό βάρος στο συνθετικό καθήκον της Κε-
ντρικής Εξουσίας και στο καθήκον διερεύνησης των κατά τό-
πους προβλημάτων στα περιφερειακά και τοπικά όργανα.

Είναι σημαντικό να πούμε ότι από τα συμπεράσματα του
1ου Συνεδρίου (που έγινε το 1993 στην Καρδίτσα) άλλα βρί-
σκονται στην φάση υλοποίησής τους και άλλα μελετώνται
από τα αρμόδια κρατικά όργανα. Και αποτελεί άδηλο σκοπό
των διοργανωτών του, η μετατροπή του σε θεσμό.

Η χρονική απόσταση που χωρίζει το πρώτο από το φετινό,
δεύτερο, Συνέδριο δεν είναι τυχαία. Δίνεται έτσι το χρονικό
περιθώριο στην Κεντρική Εξουσία να μελετήσει και να υλοποι-
ήσει τα συμπεράσματα και τις προτάσεις του.

Η γιγαντιαία οργάνωση και αποτελεσματικότητα των ε-
χθρών της κοινωνίας δεν έχουν, ούτε στο ελάχιστο, το όμοιο
τους στις τάξεις όσων επιλέγουν την Αντίσταση! Αυτοί συνι-
στούν μόνη οργανωμένη κι αποτελεσματική τάξη... Μέσα
στον εν εξελίξει κοινωνικό πόλεμο, όσοι επιθυμούν την επι-
βίωσή τους και την μετάδοση της φλόγας της Αντίστασης,
δεν έχουν παρά να διαψεύσουν το Παρελθόν τους!

ΤΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Το 2.000 έρχεται κι όλες οι χώρες προετοιμά-
ζονται εντατικά σύμφωνα με τις επιταγές της
Παγκόσμιας Αγοράς (Ανάπτυξη-Ανταγωνισμός,
τα σύγχρονα Ευαγγέλια) κι ανάλογα με την θέση
και τις δυνατότητες που έχει η καθεμία απ' αυτές,
να ΒΑΡΕΣΟΥΝ καλή και δυνατή ΠΡΟΣΟΧΗ, κατά
την επιθεώρησή τους από τους Κεφαλαιοκράτες
της ΕΟΚ και της Αμερικής.

Στα πλαίσια της στήριξης-αποδυνάμωσής τους
μοιράζεται ένα πακέτο κοινοτικών προγραμμάτων
απλόχερα. Το πρόγραμμα λέγεται YOUTH RATH
και ανήκει στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνι-
κού Ταμείου και της πρωτοβουλίας
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ-ΥΟΥΤΗSTART. Αποκλειστικός α-
ντιπρόσωπος της Ελλάδας σ' αυτό το πρόγραμμα
είναι ο Βόλος. Πυρήνας κοινωνικής θέσμησης η
συναίνεση Κράτους-Εργοδοτών-Εργατών.
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΣ, οι γνωστοί-άγνωστοι Ευρωπαϊ-
κό Κοινωνικό Ταμείο 75%, η Γ.Γ. Νέας Γενιάς 25%
κι ο ΟΑΕΔ Βόλου συγχρηματοδότης σε συγκεκρι-
μένους τομείς, όπως αυτούς του πολιτισμού και
τουρισμού. ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ, ο Δήμος Βόλου με την
ΔΕΜΑΚΑΒ, ΔΕΟΒ, ΚΕΚ Δήμου Βόλου, το Πανεπι-
στήμιο Θεσσαλίας, ο Καλλιτεχνικός Οργανισμός
Δήμου Βόλου, το Δημοτικό Κέντρο Ιστορικών
Ερευνών, ο Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας.
ΕΡΓΑΤΕΣ, αυτοί που υπόκεινται στους νέους ερ-

γασιακούς όρους της προσωρινότητας και της ε-
λαστικότητας.

Αν η αποκλειστικότητα χρήζει απορίας, σας πα-
ραθέτουμε σωρεία τακτικών-λόγων. ΘΕΣ η ξεχω-
ριστή θέση του σε τομείς όπως των τεχνών, πολι-
τιστικής κληρονομιάς, του περιβάλλοντος και της
αστικής ανάπτυξης. ΘΕΣ η επικείμενη επίσκεψη
Σημίτη στο Βόλο και η εξαγγελία έργων όπως η
χρηματοδότηση του ταμειευτήρα της Κάρλας, το
Νοσοκομείο Βόλου με 6 δις. ΘΕΣ του οδικού κυ-
κλώματος του Πηλίου με 3 δις; ΘΕΣ ακόμη ότι λί-
γες μέρες πριν πραγματοποιήθηκε το δεύτερο α-
ναπτυξιακό συνέδριο Θεσσαλίας στο Βόλο με θέ-
ματα τα παραπάνω καθώς κι άλλα, που αφορούν
την τουριστική και πολιτιστική ανάπτυξη της πε-
ριοχής; ΘΕΣ και συνειρμό; Πάρε και Ρήγα (Βελε-
σπινλή) στο 200άρικο, πάρε και ανακήρυξη του έ-
τους 1998 ως "έτος Ρήγα Βελεσπινλή".

Κι όλα αυτά, σε πρώτη φάση, μέχρι την πραγ-
μάτωση των μακροπρόθεσμων στόχων, που είναι
(όχι μόνο) η ανάδειξη της Θεσσαλίας ως πρώτο-
πο περιφερειακής ανάπτυξης αλλά και τρίτος πό-
λος στη χώρα μετά Αθήνα - Θεσσαλονίκη. Κι αν
το λάσο τους παρκάρισε και στα ανταντακλαστικά,
να τους το ανταποδώσουμε υιοθετώντας το και
με δικό μας πρόσημο.

Σχέσεις Στοργής

Οι κεφαλαιοκράτες καταδεί-
χνοντας τη στρατηγική
τους στη μεταμόρφωση ακόμη
και της ψυχροσύνθεσης του ερ-
γάτη, κατασκευάζουν ανεξάρ-
τητες Βιομηχανικές Ζώνες με
τη δική τους χωροταξική логи-
κή. Θέλοντας να τον καθυπο-
τάξουν, τον στέλνουν έξω από
την πόλη, φτάχνοντας εργο-
στάσια (σύγχρονα κάτεργα),
απομονώνοντας και καταστέλ-
νοντας ακόμη και τη φαντασία
του, ώστε να λειτουργεί απο-
κλειστικά στον βωμό της πα-
ραγωγικότητας.

Τα λεωφορεία, το πρωί και

το μεσημέρι, μεταφέρουν
τους εργάτες στη Βιομηχανική
Ζώνη του Βόλου. Οι εργασια-
κές σχέσεις, άκρως ιεραρχη-
μένες, απαιτούν πειθαρχία και
προσήλωση στην παραγωγή
και οι απολύσεις πάνε κι έρχο-
νται κάθε μέρα. Ο φόβος πλα-
νάται πάνω από τα κεφάλια
των κολασμένων.

Ο κίνδυνος εργατικών "ατυ-
χημάτων", λόγω έλλειψης
στοιχειώδους ασφάλειας, είναι
συχνός, ακόμη και θανατηφό-
ρος. Στο διάλειμμα για φαγητό
σε χρονομετράνε και στο κα-
τούρημα και στο τσιγάρο. Το

χρονόμετρο έχει μπει μέσα
στο μυαλό σου αδιόρατο.

Καταλαβαίνεις καλά πως η
καλύτερη στιγμή σου, σ' όλο
το 24ωρο, είναι όταν σχολά-
σεις! Αναπνέεις ελεύθερα...

Αλλά, ας αρχίσουμε με τη
βιομηχανία του Βόλου, να δού-
με που θα φτάσουμε κι εκεί
που θα φτάσουμε θα πάμε και
παραπέρα, και πιο πέρα ακόμη
και θα κάνουμε το γύρο του
κόσμου! Γιατί, απ' όπου περ-
νάει ο καπιταλισμός δεν μένει
τίποτα όρθιο!

"Το κοινό των Θεσσαλών"

CHIASPAS, ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ, ΕΥΡΩΠΗ, ΓΗ...

...η εξέγερση δεν παραδίνεται

ΣΤΙΣ 1 ΚΑΙ 2 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ έγινε στην Βαρκελώνη η πανευρωπαϊκή συνάντηση, για την προετοιμασία της 2ης Διεπαιρωτικής, που είχε αποφασιστεί στη Ζυρίχη. Συμμετείχαν περίπου 120 άτομα από 15 χώρες. Η συνάντηση είχε οργανωτικό χαρακτήρα. Συγκεκριμενοποιήθηκαν προτάσεις για τα τεχνικά ζητήματα, ενώ τα πολιτικά ζητήματα θα συζητηθούν από το σύνολο των ενδιαφερόμενων για τη συνάντηση και οι τελικές αποφάσεις θα παρθούν στη συνάντηση προετοιμασίας που θα πραγματοποιηθεί στην Πράγα. Με δεδομένες τις κρίσιμες συνθήκες που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στη Chiapas, η αλληλεγγύη είχε, εκ των πραγμάτων, κεντρική θέση. Παρουσιάστηκε βίντεο με τον subcomandante Marcos με χαιρετισμό προς τις ευρωπαϊκές επιτροπές και έκκληση για άμεση αλληλεγγύη. Αποφασίστηκε να υπάρξει μια διεθνής μέρα αλληλεγγύης προς τους Ζαπατίστας. Μια μέρα κοινής πανευρωπαϊκής δράσης -16 Φεβράρη- όπου η κάθε συλλογικότητα, σε κάθε τόπο θα κάνει ό,τι μπορεί. Προτάθηκαν διαδηλώσεις σε όλη την Ευρώπη. Τονίστηκε ότι η δράση σε αυτό το επίπεδο πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο συντονισμένη ώστε να έχει καλύτερα αποτελέσματα.

Έγινε ενημέρωση γύρω από τη δράση των επιτροπών ανά την Ευρώπη και ακολούθησε συζήτηση που επικεντρώθηκε στην εμπειρία από την 1η Διεπαιρωτική, στη Lacandona, και το πώς αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ώστε να υπάρξουν καλύτερη διοργάνωση και αποτελέσματα στη

δεύτερη. Γενικά φαινόταν έντονα η τάση, στις περισσότερες από τις τοποθετήσεις, η 2η Διεπαιρωτική να έχει και πρακτικά αποτελέσματα, να μην μείνει μόνο στις συζητήσεις. Να είναι η σύνθεση των απόψεων που θα συζητηθούν πριν απ' αυτή στη διαβούλευση που θα προηγηθεί. Να είναι μια γιορτή στην οποία θα συναντηθούν όλοι αυτοί που αντιστέκονται στο νεοφιλελευθερισμό για να συνθέσουν τη διαφορετικότητά τους σε μια νέα μορφή πολιτικής και αντίστασης. Ένα ακόμα θέμα που συζητήθηκε ήταν ο τρόπος με τον οποίο η διαφορετικότητα δεν θα είναι εμπόδιο στην επικοινωνία έτσι ώστε όλοι οι διαφορετικοί κόσμοι (των μεταναστών, των γυναικών, των ομοφυλόφιλων κλπ) να μπορούν να υπάρξουν μαζί, για τη δημιουργία κοινών αντιστάσεων και αγώνων.

Σε σχέση με τα πολιτικά ζητήματα, τις οργανωτικές όψεις και το περιεχόμενο της συνάντησης, αυτά θα αποφασιστούν οριστικά στη συνάντηση της Πράγας, αφού πρώτα εκφραστούν όλες οι σχετικές απόψεις. Γι' αυτό το σκοπό συντάχθηκε σχετικό "ερωτηματολόγιο" (θα παρουσιαστεί στο επόμενο φύλλο του ΑΛΦΑ). Προτάθηκε και έγινε αποδεκτό ένα μανιφέστο-κάλεσμα για τη Δεύτερη Διεπαιρωτική το οποίο έχει το γενικό τίτλο "Για έναν κόσμο που θα χωράει πολλούς κόσμους" (δημοσιεύεται σε αυτή τη σελίδα).

Η συνάντηση στην Πράγα θα πραγματοποιηθεί από τις 25 ως τις 30 Μάρτη. Όσοι θέλουν να συμμετάσχουν σε αυτή, πρέπει να το δηλώσουν εγκαίρως στην Αναρχική Ομο-

σπονδία της Τσεχίας, που έχει αναλάβει τη διοργάνωση, στην ακόλουθη διεύθυνση: CZECH ANARCHIST FEDERATION, PO. Box 5 25006 PRAGUE 56 CZECH REPUBLIC Τηλ: 0042.2.90006917 E-mail: FUNK@AGRO.vsz.cz Σε σχέση με τις διεθνείς επιτροπές, η δημιουργία των οποίων είχε προταθεί στη Ζυρίχη, υπήρξαν μερικές τροποποιήσεις. Οι διεθνείς επιτροπές που θα σχηματισθούν θα είναι τελικά τέσσερις: Επιτροπή Επαφών, Επιτροπή Πρακτικών, Επιτροπή Τύπου/Προπαγάνδας και Επιτροπή Οικονομικών.

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας (Θεσ/νική) καλεί ανοιχτή συνέλευση για τη διοργάνωση κινητοποιήσεων σε σχέση με τις εξελίξεις στο Μεξικό. Στο στέκι στη φιλοσοφική, την Τρίτη 11 Φεβράρη, στις 8.00μμ. Την ίδια ώρα και μέρα, συναντιέται στην Αθήνα η αντίστοιχη Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης (Βαλτετσίου 35, τηλ. 3813928).

1. Επιτροπή Επαφών. Θα ασχοληθεί με τους τρόπους εξασφάλισης της συμμετοχής από των οικονομικά ασθενειών χώρες (βίζα, οικονομικά). Θα αναλάβει τις επαφές με τα άτομα, τις οργανώσεις και τις ομάδες που θα θελήσουν να συμμετάσχουν στη συνάντηση.

Θα προτείνει λύσεις στα πολιτικά ζητήματα των σχέσεων με τα κόμματα και τις "προσωπικότητες" και για το ποιός θα εγγυάται για τους συμμετέχοντες. Θα ασχοληθεί επίσης με τη σύνδεση της συνάντησης με άλλες πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στους ζαπατίστας (π.χ. το "Πλοίο για τη Chiapas") και άλλες κινήσεις ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό (π.χ. η πορεία ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο Άμστερνταμ, κλπ).

2. Επιτροπή Πρακτικών. Θα αναλάβει να συγκεντρώσει, να οργανώσει και να μεταφράσει τις εισηγήσεις και τις τοποθετήσεις που θα πρέπει να σταλούν πριν τη συνάντηση. Θα αναλάβει τη διανομή του έντυπου υλικού κατά τη διάρκεια της συνάντησης και, τέλος, θα είναι υπεύθυνη για τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων και των πρακτικών της συνάντησης. Θα πρέπει να προτείνει λύσεις για το πολιτικό ζήτημα της κατάρτισης της θεματολογίας, με βάση τις εισηγήσεις και τις θεματικές που θα της σταλούν.

3. Επιτροπή Τύπου και Προπαγάνδας. Θα αναλάβει το συντονισμό με τα εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας για να επιτευχθεί η πλήρης συμμετοχή τους στη συνάντηση. Θα συντάξει δελτία τύπου και θα τα διαδίδει μέσω του Internet. Θα προτείνει μια παγκόσμια αφίσσα για τη συνάντηση, όπως επίσης και ένα σχετικό λογότυπο. Θα πρέπει να προτείνει λύση στο πολιτικό ζήτημα των σχέσεων με τα media.

Και οι τρεις παραπάνω επιτροπές θα πρέπει να δραστηριοποιηθούν πριν τη συνάντηση της Πράγας, όπου θα

καταθέσουν τις προτάσεις τους για τα τεχνικά και πολιτικά ζητήματα για να ληφθούν οι τελικές αποφάσεις. Μέχρι τις 28 Φεβράρη θα πρέπει να γνωστοποιηθούν τα ονόματα των ατόμων που θα συμμετάσχουν από κάθε χώρα στην κάθε επιτροπή. Μέχρι τις 9 Μάρτη πρέπει να οριστεί σε κάθε χώρα ένα σημείο επαφής για κάθε επιτροπή.

Οι προτάσεις και τα ονόματα των υπευθύνων για αυτές τις επιτροπές θα στέλνονται στην ομάδα αλληλεγγύης της Σαραγόσα, στην ακόλουθη διεύθυνση: Plataforma de Solidaridad con Chiapas c/ San Vicente de Paul, 26 CP 50001 ZARAGOZA Τηλ: 0034.76.393305 Fax: 0034.76.395434 E-mail: cint@pangea.org

4. Επιτροπή Οικονομικών. Πρέπει να καλυφθούν οικονομικά τα έξοδα από τον "τρίτο κόσμο", όπως επίσης και τα έξοδα υποδομής, διαμονής, διατροφής κλπ. Σύμφωνα πάντοτε με το πνεύμα της αυτοοργάνωσης, θα πρέπει σε κάθε περιοχή να δημιουργηθούν συνελεύσεις που θα ασχοληθούν με το ζήτημα. Στη συνάντηση της Πράγας θα συγκροτηθεί η διεθνής επιτροπή οικονομικών, που θα αποτελείται από ένα άτομο από κάθε μέρος της Ισπανίας όπου θα πραγματοποιηθεί η συνάντηση και από ένα άτομο από κάθε ευρωπαϊκή χώρα ή περιοχή όπου θα έχει συγκροτηθεί αντίστοιχη επιτροπή. Από τις 31 Μάρτη ως τις 31 Μάη θα γίνει η συγκέντρωση των αναγκών για τη συνάντηση ποσών. Το ποσό που θα υπολείπεται, θα καλυφθεί με οικονομική συνεισφορά όσων θα συμμετάσχουν.

Βαρκελώνη, ευρωπαϊκή ήπειρος, 2 Φεβράρη 1997

Προς τους λαούς του κόσμου

Προς τα αδέρφια του EZLN

Την 1η και τη 2η του Φεβράρη, στη Βαρκελώνη, συγκεντρώσαμε πάνω από 100 άτομα από τις ευρωπαϊκές ομάδες αλληλεγγύης στην εξέγερση των ζαπατίστας και συμφωνήσαμε:

1. Να επικυρώσουμε την απόφασή μας για τη διοργάνωση στην ευρωπαϊκή ήπειρο της 2ης Διεπαιρωτικής Συνάντησης για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό.
2. Η συνάντηση θα είναι μια πρόκληση των αγώνων και των αντιστάσεων σε ολόκληρο τον κόσμο ενάντια στην εξουσία της υπερωψίας και του χρήματος.

3. Η διαδικασία της συνάντησης έχει ήδη ξεκινήσει. Από σήμερα και μέχρι τα μέσα Μάρτη θα τεθούν σε διαβούλευση, σε όλες τις ηπείρους, οι οργανωτικές όψεις και το περιεχόμενο της πρότασής μας, ώστε όλες οι φωνές να μιλήσουν και να ακουστούν.

4. Στα τέλη Μάρτη, στην Πράγα, θα πραγματοποιήσουμε μια ευρωπαϊκή συνάντηση για να εκτιμήσουμε τα αποτελέσματα της διαβούλευσης.

5. Από τις 26 Ιουλίου ως τις 3 Αυγούστου, όλες οι καρδιές που αγωνίζονται ενάντια στην Ηλιθιότητα, θα συγκεντρωθούμε στη Διεπαιρωτική Συνάντηση για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό, σε πέντε σημεία της Ισπανίας.

Προσκαλούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της CCRI του EZLN να συμμετάσχουν στη συνάντηση και να πραγματοποιήσουν μια περιόδεία στην ήπειρό μας.

Καταγγέλλουμε την περιφρόνηση με την οποία η μεξικάνικη κυβέρνηση απαντά στο λόγο των ινδιάνων του

Μεξικό. Απαιτούμε να εκπληρώσει τις συμφωνίες που υπογράφηκαν στις 16 Φεβράρη του 1996 στο San Andrés Sacam'chén de los Pobres και να δεχτεί την πρότασή της Coocora για συνταγματικές τροποποιήσεις. Απαιτούμε την απομάκρυνση του ομοσπονδιακού στρατού και των "λευκών φρουρών" από τις ινδιάνικες κοινότητες. Να δοθεί ένα τέλος στη διπλή γλώσσα της κυβερνήσεως και στο θάνατο αυτών που αγωνίζονται για μια ειρήνη δικαίου και αξιοπρεπής για ολόκληρο το Μεξικό.

Καταλαβαίνουμε ότι η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή. Ο πόλεμος απειλεί για μια ακόμα φορά τους ινδιάνικους λαούς. Αυτές τις μέρες παίζεται η πιθανότητα για μια αλλαγή μέσα από το διάλογο και τις διαπραγματεύσεις. Καλούμε την κοινωνία των πολιτών σε όλες τις ηπείρους να πιέσει τη μεξικάνικη κυβέρνηση, ώστε να τηρήσει το λόγο της και να διαλύσει το κλοιό που έχει δημιουργήσει γύρω από τους ζαπατίστας, τόσο από στρατιωτική άποψη, όσο και στην πληροφόρηση.

Προτείνουμε η 16η Φεβράρη του 1997 (πρώτη επέτειος των συμφωνιών του San Andrés) να είναι μια διεπαιρωτική ημέρα αλληλεγγύης στον αγώνα των ινδιάνικων λαών του Μεξικό.

Ο λόγος να τηρείται. Ποτέ πια ένας κόσμος χωρίς εμάς.

Δηλώνουμε ότι βρισκόμαστε σε κατάσταση συνεχούς επιφυλακής για την υπεράσπιση της ζωής, της ελπίδας ενάντια στο θάνατο.

Ο αγώνας των ζαπατίστας είναι ο ίδιος αγώνας όλων των ανθρώπων, σε όλους τους τόπους, για να ανοιχτούν χώροι ελευθερίας και αξιοπρέπειας για ένα νέο κόσμο. Δεν είμαστε μόνοι, δεν παραδινόμαστε.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ αντιμέτωποι με μια έντονη αποικιοποίηση των δραστηριοτήτων

και των σχέσεών μας από το ίδιο σύστημα. Με διάφορα μέσα και τρόπους, αυτό το σύστημα επιδιώκει να μας υποτάξει στο νόμο του χρήματος και να επιβάλλει ένα ενιαίο τρόπο ζωής που μας οδηγεί στη μιζέρια και την ανέχεια. Αντιμέτωποι με την καταστροφή που προωθείται απ' αυτό τον ανεξέλεγκτο μηχανισμό, η αντίσταση και οι απόπειρες διαφορετικών τρόπων ζωής, όταν εμφανίζονται, αντιμετωπίζονται με την απομόνωση που οργανώνεται από το μονόλογο της εξουσίας. Αυτό που σήμερα μας φαίνεται ως το πιο σημαντικό, είναι να σπάσουμε την απομόνωση, να ανοίξουμε χώρους για τους κοινούς μας αγώνες, για το ανικανοποίητο και την επιθυμία για αλλαγή.

Από το Γενάρη του 1994, η ένοπλη εξέγερση των ινδιάνικων κοινοτήτων του Μεξικό, που οργανώθηκε από τον EZLN, άνοιξε μια πόρτα προς ένα μέλλον καλύτερο από αυτό που διαγράφεται από τις σημερινές συνθήκες του πλανήτη και των κατοίκων του. Μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια δημιουργικού αγώνα, οι ζαπατίστας ποτέ δεν έπαψαν να προσκαλούν ανθρώπους από ολόκληρο τον κόσμο να τους συναντήσουν και να συναντηθούν μεταξύ τους και να διαμορφώσουν προτάσεις εναλλακτικές προς το νεοφιλελευθερισμό που έγινε σύστημα. Αυτές οι προτάσεις πάντοτε επεδίωκαν τη συμμετοχή όλων, και ιδιαίτερα των πιο περιθωριοποιημένων, προσκαλώντας τους σε διαφορετικούς τρόπους δράσης, μακριά από τα κατεστημένα θεσμικά και πολιτικά πλαίσια.

Με το ίδιο πνεύμα, πρότειναν την πραγματοποίηση της 1ης Διεπαιρωτικής Συνάντησης για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό. Παρά την πίεση της μαζικής στρατιωτικής κατοχής, αυτή η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε πέντε ζαπατίστικες κοινότητες στην πολιτεία Chiapas. Πάνω από 3.000 άνθρωποι από 43 χώρες των 5 ηπείρων είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν ο ένας τον άλλο, να εκφράσουν μαζί τις ιδέες και τις σκέψεις τους, σε μια πρωτοφανή πράξη αλληλεγγύης. Ήταν επίσης μια πρόκληση για να μπορούμε στην πόρτα που ανοίχτηκε από τους ζαπατίστας, να περάσουμε μέσα από τον καθρέφτη. Προς ένα τόπο όπου όλοι μπορούμε να είμαστε ίσοι γιατί όλοι είμαστε διαφορετικοί, όπου δεν χρειάζεται να υπάρχει ένας μόνο τρόπος ζωής, όπου η άρνηση του σημερινού συστήματος συναντά την επιθυμία για το φτιάξιμο ενός κόσμου που θα χωράει πολλούς κόσμους, την ανθρωπότητα για την οποία μιλάμε.

Σε πολλά μέρη σε όλο τον κόσμο αισθανόμαστε καταπιε-

Για έναν κόσμο που θα χωράει πολλούς κόσμους

σμένοι και ανικανοποίητοι. Πολλοί άνθρωποι νιώθουν την ανά-

γκη να συναντηθούν, να ανοίξουν πόρτες, να βιώσουν ελεύθερα τη ζωή, να βρουν "συνενόχους", να χτίσουν μαζί ένα αξιοπρεπές παρόν που δεν θα έχει καμία σχέση με τις σημερινές κυρίαρχες αξίες. Γι' αυτό θέλουμε να συνεχίσουμε αυτό που ξεκίνησε στη Chiapas και να μετατρέψουμε σε πραγματικότητα το διεθνές δίκτυο αντίστασης που προτάθηκε εκεί. Ένα διεθνές δίκτυο αντιστάσεων που θα στηρίζει η μια την άλλη, που δεν θα είναι μια οργανωτική δομή, δεν θα έχει κέντρο καθοδήγησης ή αποφάσεων, δεν θα έχει κεντρική διοίκηση ή ιεραρχίες. Ένα δίκτυο από ανθρώπους που αντιστέκονται.

Γι' αυτό προσκαλούμε όλους στη...

2η Διεπαιρωτική Συνάντηση για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό

αυτό το καλοκαίρι...

Θέλουμε να είναι μια συνάντηση των αγώνων ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, μια συνάντηση όλων των ανθρώπων, οργανωμένων ή όχι, που αισθάνονται ανικανοποίητοι με το είδος της ζωής που επιβάλλει αυτό το σύστημα. Θέλουμε σε αυτή τη συνάντηση να προτάσουμε, πάνω από τις αποφάσεις και τα συμπεράσματα, την ανταλλαγή, ιδεών, πρακτικών και επιθυμιών.

Θέλουμε μια αυτοοργανωμένη συνάντηση. Θέλουμε οι άνθρωποι που θα συμμετάσχουν να την κάνουν δική τους, να δραστηριοποιηθούν στις ομάδες εργασίες και στα πρακτικά ζητήματα που θα καταστήσουν δυνατή την πραγματοποίηση της συνάντησης. Πιστεύουμε ότι η διαδικασία για την διοργάνωση της συνάντησης είναι εξίσου σημαντική με τη συνάντηση την ίδια.

Θέλουμε αυτή η συνάντηση να είναι μια ευκαιρία για να βιώσουμε νέες μορφές πολιτικής πράξης. Θέλουμε να μπορέσουμε να ανοίξουμε αυτοοργανωμένους χώρους, να βγούμε από τα γκέτο και να σπάσουμε τα τείχη των media, της πολιτικής και του πολιτισμού που μας κρατάν διαχωρισμένους.

Θέλουμε όλοι, άντρες και γυναίκες, να μοιραστούμε τους αγώνες και να ξαναπάρουμε τον έλεγχο της ζωής μας. Αλλά πρώτ' απ' όλα, θέλουμε να μιλήσουμε για όλα αυτά μαζί με όλους τους ανθρώπους που θέλουν να κάνουν δυνατή την πραγματοποίηση αυτής της 2ης Διεπαιρωτικής Συνάντησης για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό.

Βαρκελώνη, 2 Φεβράρη 1997

Οι καταλήψεις στην Ισπανία

Καθώς το παραδοσιακό κίνημα καταλήψεων της Βόρειας Ευρώπης υποχωρεί και οι καταλήψεις στη Γερμανία και την Ολλανδία βρίσκονται μπροστά στο δίλημμα της νομιμοποίησης, δηλαδή της εξάρτησης από το κράτος και πιθανό και της καταβολής ενοικίου ή της βίαιας εξέωσης (ενώ παράλληλα είναι δυσκολότερο από ποτέ να πραγματοποιηθούν νέες καταλήψεις εξαιτίας της σκληρής και άμεσης αντίδρασης της αστυνομίας), στην Ιταλία και την Ισπανία η πρακτική των καταλήψεων κερδίζει σταθερά έδαφος.

Στην Ιταλία, υπάρχουν πολλά κατειλημμένα κοινωνικά κέντρα, μερικά απ αυτά τεράστια, με τακτικές εκδηλώσεις όπου συμμετέχουν χιλιάδες άτομα και ικανά να κινητοποιούν ακόμη περισσότερα για διαδηλώσεις. Την ίδια στιγμή, στην Ισπανία αναπτύσσεται ένα δραστήριο κίνημα καταλήψεων που ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '80. Κατειλημμένα κοινωνικά κέντρα έχουν εμφανιστεί σε πολλές πόλεις, ενώ στη Μαδρίτη και τη Βαρκελώνη κατά διαστήματα λειτουργήσαν τέσσερα ή και πέντε ταυτόχρονα.

Οι καταλήψεις αυτές συνήθως λέγονται "αυτοδιαχειριζόμενα κατειλημμένα κοινωνικά κέντρα" και παρέχουν σε κόσμο που αντιστέκεται στην αποξένωση που χαρακτηρίζει τη σύγχρονη κοινωνία τη δυνατότητα να πάρει στα χέρια του και να οργανώσει τη ζωή του, να διαμορφώσει τη δική του κουλτούρα και έκφρασή, χωρίς τη διαμεσολάβηση του κράτους ή τοπικών αρχών. Παράλληλα, τα κοινωνικά κέντρα αποτελούν πυρήνες για την οργάνωση της αντίστασης

στο σύστημα και η ύπαρξή τους από μόνη της είναι πρόκληση απέναντι στην ιδιοκτησία.

Ίσως μία απόδειξη της επιτυχίας τους είναι ότι ο κράτος τα αντιμετωπίζει αρκετά σοβαρά ώστε να περάσει ειδική νομοθεσία εναντίον τους. Το άρθρο 245 του Νέου Ποινικού Κώδικα ποινικοποιεί τη χωρίς εξουσιοδότηση χρήση (δηλαδή την κατάληψη) ενός κτιρίου. Αυτή η αντιμετώπιση δεν αποτελεί μεμονωμένο φαινόμενο, αλλά συμβαδίζει με την εντεινόμενη ποινικοποίηση των καταλήψεων στην υπόλοιπη Ευρώπη, γεγονός όχι τυχαίο, καθώς οι καταλήψεις περιλαμβάνονται στον κατάλογο των απειλών για την ασφάλεια που έχει καταρτιστεί από την TREVI, ανάμεσα στην τρομοκρατία, το εμπόριο ναρκωτικών, και την "παράνομη" μετανάστευση.

Μέσα στο 1996, πραγματοποιήθηκε μια σειρά από εξώσεις κοινωνικών κέντρων, ανάμεσα στα οποία ήταν και μερικά από τα πιο γνωστά, σε μία προσπάθεια του κράτους να περιορίσει το κίνημα των καταλήψεων.

Στη Μαδρίτη, το κοινωνικό κέντρο David Castilla, ένας παλιός φούρνος που είχε καταληφθεί το Νοέμβριο του 1994 και χρησιμοποιούνταν ως χώρος συνάντησης αυτόνομων συλλογικοτήτων, για οργάνωση συναυλιών, με εργαστήρια και στούντιο μουσικής, δέχτηκε επίθεση από τις ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας και την πυροσβεστική, στις 4 Οκτώβρη του 1996. Σαραντά καταληψίες είχαν οχυρωθεί μέσα και είχαν καρφώσει τις πόρτες. Η πυροσβεστική χρησιμοποίησε πριόνια για να ανοίξει δρόμο για την αστυνομία, τόσο στην είσοδο όσο και για την πρόσβαση στους επάνω ορόφους. Μία ομάδα καταληψιών που αντιστάθηκε στην ταρατσα χτυπήθηκε άγρια. Συνολικά τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια της εξέωσης είκοσι άτομα. Σε αντίποινα, το ίδιο βράδυ χτυπήθηκαν τέσσερις τράπεζες και μία έκθεση αυτοκινήτων, ενώ στήθηκε και πύρινο οδόφραγμα.

Στις 10 Οκτώβρη χτυπήθηκε άλλη μία κατάληψη στη Μαδρίτη από 100 μέλη των ειδικών δυνάμεων

και ένα ελικόπτερο. Έξω από το κτίριο τους αντιμετώπισαν 150 διαδηλωτές. Οι καταληψίες κατάφεραν να διαφύγουν από τις ταραχές διπλανών κτιρίων. Δύο μέρες αργότερα, ήρθε η σειρά μιας άλλης που είχε φιλοξενήσει συνδιασκέψεις αναρχικών και αυτόνομων ομάδων. Η εξέωση αυτή έγινε χωρίς να υπάρχει δικαστική απόφαση.

Η πιο γνωστή κατάληψη της Ισπανίας ήταν το CS Cine Okupado στη Βαρκελώνη, στο χώρο ενός εγκαταλειμμένου εδώ και είκοσι χρόνια κινηματογράφου. Καταλήφθηκε το Μάρτη του 1996 μετά το τέλος μιας διαδήλωσης. Η δραστηριότητά του ήταν έντονη: συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις, προβολές ταινιών, συζητήσεις και εκθέσεις. Τα μμε (τηλεόραση, ραδιόφωνο και εφημερίδες) έδειχναν μεγάλο ενδιαφέρον και ζητούσαν συνεντεύξεις, δημιουργήθηκαν ομάδες υποστήριξης από τη γειτονιά, οι εκδηλώσεις για οικονομική ενίσχυση των ζαπατίστας και του ταμείου για τα νομικά έξοδα διωκόμενων είχαν μεγάλη συμμετοχή κόσμου. Τον Ιούλη, εκδόθηκε εντολή εξέωσης. Ακολούθησαν τρεις μήνες διαδηλώσεων και συναυλιών συμπαράστασης (όπου συμμετείχαν γνωστοί καλλιτέχνες και διανοούμενοι). Το ζήτημα της εξέωσης έφτασε ως τη βουλή της Καταλάνιας.

Η επίθεση κατά του Cine Okupado πραγματοποιήθηκε στις 28 Οκτώβρη, με συμμετοχή 30 θω-

★ Λάβαμε γράμμα από ένα νέο κοινωνικό κέντρο στην πόλη Chieti της Ιταλίας. Το κέντρο έχει δημιουργήσει βιβλιοθήκη, αρχείο καθώς και εκδοτικό όμιλο με το όνομα Samizdat. Συγκεντρώνει, ήδη, υλικό από τη Λατινική Αμερική, αλλά και από ευρωπαϊκές χώρες. Ζητούν έντυπο υλικό (αφίσες, έντυπα κ.λ.π.) και ειδήσεις από την Ελλάδα, από χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ευρώπης. Για περισσότερες πληροφορίες: Centro Studi Libertari - Camillo Di Sciullo - via M. Milano 9/B 66100 CHIETI ITALY

ρακισμένων οχημάτων της αστυνομίας, δύο ελικοπτέρων και 200 βαριά εξοπλισμένων μελών των ειδικών δυνάμεων, που πυροβολούσαν με πλαστικές σφαίρες κατά των 40 υπερασπιστών της κατάληψης. Χρειάστηκαν δύο ώρες για να μπουν στο κτίριο, αλλά και εκεί έπρεπε να γκρεμίσουν τοίχους, καθώς οι πόρτες ήταν πολύ καλά οχυρωμένες. Τελικά συνέλαβαν τους καταληψίες, τους οποίους κατοποίησαν τόσο κατά τη σύλληψη, όσο και στο αστυνομικό τμήμα.

Αμέσως άρχισε να συγκεντρώνεται κόσμος, έγινε διαδήλωση προς το τμήμα όπου κρατούνταν οι 48 συλληφθέντες που δέχτηκε

βροχή από πέτρες. Αυτοκίνητα της αστυνομίας καταστράφηκαν και όταν έφτασαν ενισχύσεις στήθηκαν οδοφράγματα. Οι συγκρούσεις κράτησαν ως το πρωί.

Ακολούθησαν διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα, οι εξώσεις όμως συνεχίστηκαν σε τέσσερις ακόμη καταλήψεις. Δύο καταληψίες από τη Βαρκελώνη έχουν καταδικαστεί σε συνολικές ποινές 8 χρόνων. Παρά το κύμα κρατικής καταστολής, το κίνημα των καταλήψεων είναι ακόμη δυνατό, νέες καταλήψεις έγιναν στη Μάλαγα, ενώ άλλες ετοιμάζονται.

Πηγή: Arm The Spirit

Πολύχρονες καταδίκες φοιτητών

Οκτώ τούρκοι φοιτητές καταδικάστηκαν πρόσφατα σε συνολικές ποινές 96 χρόνων, για υποτιθέμενη συμμετοχή τους σε τρομοκρατική δράση.

Πολλοί φοιτητές στα πανεπιστήμια της Τουρκίας συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας και τις αντιδημοκρατικές πρακτικές σ' αυτόν τον τομέα. Γι' αυτόν το λόγο έχει ιδρυθεί το Συντονιστικό Φοιτητικών Ενώσεων της Άγκυρας και της Κωνσταντινούπολης. Στις 20 Οκτώβρη του 1995, τρεις αντιπρόσωποι των φοιτητών (ανάμεσά τους ένας από τους καταδικασθέντες) υπέβαλαν αίτηση στη βουλή να μην εφαρμοστεί η αύξηση των διδάκτρων κατά 350% που είχε εξαγγελθεί. Το Συντονιστικό οργάνωσε μία εκστρατεία για την ενίσχυση των σεισμόπληκτων της πόλης Ντινάρ και αρκετοί φοιτητές αντί να πληρώσουν τα δίδακτρα στο πανεπιστήμιο έδωσαν τα χρήματα στους ανθρώπους αυτούς. Αργότερα, οκτώ φοιτητές που είχαν αποβληθεί εξαιτίας της μη καταβολής των διδάκτρων διαδήλωσαν στη βουλή, ενώ αντιπροσωπεία τους έγινε δεκτή από τον υπουργό παιδείας, ο οποίος υποσχέθηκε να ασχοληθεί με το πρόβλημά τους. Η υπόσχεση όμως δεν τηρήθηκε, η αύξηση των διδάκτρων δεν ανακλήθηκε και οι φοιτητές που είχαν αποβληθεί δεν ξανάγιναν δεκτοί στο πανεπιστήμιο. Έτσι, οι φοιτητές όλης της χώρας αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν διαδήλωση στις 24 Απρίλη του 1996.

Η αντίδραση του κρατικού μηχανισμού ήταν άμεση. Από τις 17 ως τις 22 Απρίλη οι ηγέτες των φοιτητών συνελήφθησαν από το αντιτρομοκρατικό τμήμα της ασφάλειας της Άγκυρας. Για δεκαπέντε μέρες ανακρίθηκαν χωρίς δυνατότητα επικοινωνίας με δικηγόρους, ενώ βασανίστηκαν, κάτι που προκάλεσε την κινητοποίηση ανθρωπιστικών οργανώσεων, όπως η Διεθνής Αμνηστία. Στις ανακρίσεις συμμετείχε προσωπικά ο εισαγγελέας του Δικαστηρίου Εθνικής Ασφάλειας, γεγονός ασυνήθιστο. Αστυνομικοί "ανακάλυψαν" στα σπίτια τους μολότοφ. Οι καταγγελίες για το βασανισμό τους και την κατασκευή στοιχείων από την αστυνομία δεν έγιναν δεκτές από το δικαστήριο και πολλοί μάρτυρες υπεράσπισης δεν μπόρεσαν να καταθέσουν. Κάτω από αυτές τις συνθήκες ήταν αναμενόμενη η κατάδική τους σε βαρείες ποινές.

Επιθέσεις κατά τσιγγάνων στη Σλοβακία

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο για τα Δικαιώματα των Ρομ ανακοίνωσε τη δημοσίευση της αναφοράς της σχετικά με την κατάσταση των τσιγγάνων στη Σλοβακία, που έχει τίτλο: "Ο Καιρός των Σκίγγεντς: Άρνηση και Αποκλεισμός των Ρομ στη Σλοβακία". Πέρα από τη διαπίστωση της αύξησης των ρατσιστικών επιθέσεων εναντίον τσιγγάνων, η αναφορά ρίχνει το βάρος της σε δύο σημεία: την άρνηση από το κράτος να αναγνωρίσει τα δικαιώματα των Ρομ και την περιθωριοποίησή τους από τη σλοβακική κοινωνία.

Οι επιθέσεις σκίγγεντς κατά τσιγγάνων είναι συνηθισμένο φαινόμενο στη χώρα. Πολύ συχνά μάλιστα καταλήγουν σε σοβαρούς τραυματισμούς, ακόμη και φόνους, με αποτέλεσμα οι κοινότητες των Ρομ να ζουν κάτω από καθεστώς διαρκούς φόβου. Η αντίδραση των σλοβακικών αρχών σε αυτές τις επιθέσεις είναι υποτονική ως και ανύπαρκτη, παρά το κύμα επιθέσεων σε όλη τη χώρα.

Η αναφορά περιγράφει τις μεθόδους με τις οποίες εμποδίζονται οι τσιγγάνοι να δικαιωθούν δικαστικά, όταν παραβιάζονται τα δικαιώματά τους. Οι διατάξεις της σλοβακικής νομοθεσίας σχετικά με τα εγκλήματα μίσους συχνά δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις ρατσιστικών επιθέσεων εναντίον τους. Το δικαστικό σύστημα υποβαθμίζει τη ρατσιστική βία, αντιμετωπίζοντάς την όπως το κοινό έγκλημα.

Το δεύτερο σημείο, όπου δίνει βάρος η αναφορά, είναι ο αποκλεισμός των τσιγγάνων από την υπόλοιπη σλοβακική κοινωνία, καθώς ζουν ξεχωριστά και κάτω από χειρότερες συνθήκες από τον υπόλοιπο πληθυσμό. Αυτός ο αποκλεισμός υποστηρίζεται τόσο από συγκεκριμένους νόμους, όπως η αντιμετώπιση της γλώσσας τους ως ανεπίσημο ιδίωμα, όσο και από την πρακτική του κρατικού μηχανισμού.

Παραδοσιακά η στάση του σλοβακικού κράτους απέναντι στους τσιγγάνους έχει δύο όψεις, είτε ε-

χθρικότητα και βίαιες επιθέσεις, είτε μία πατερναλιστική "φροντίδα" που τους αντιμετωπίζει ως υπανάπτυκτους. Και οι δύο αυτές όψεις είναι εμφανείς σήμερα. Από τη μία οι αρχές αδιαφορούν για τις ρατσιστικές επιθέσεις εναντίον τους, που συχνά υποβάλλονται από τις δηλώσεις κορυφαίων πολιτικών παραγόντων, κι από την άλλη τους αντιμετωπίζουν ως ανίκανους και ανάξιους των δικαιωμάτων που απολαμβάνει ο κάθε πολίτης. Η πρόσφατη ανάλυση του υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Πρόνοιας για τους "Πολίτες με ειδικές ανάγκες" ακολουθεί αυτή τη γραμμή. Αν και υποστηρίζεται ότι προσφέρει κάποιες λύσεις για τα προβλήματα των ρομ της Σλοβακίας, κατά το μεγαλύτερο μέρος της αντιμετωπίζει τους ίδιους ως πρόβλημα, παρά τις επιθέσεις εναντίον τους ή την αδυναμία τους να δικαιωθούν από το δικαστικό σύστημα.

Η αναφορά καταλήγει σε κάποιες προτάσεις προς τη σλοβακική κυβέρνηση, όπως την ολοκλήρωση μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα των ερευνών σχετικά με ρατσιστικές επιθέσεις εναντίον ρομ και τη δίωξη των υπεύθυνων, τη λήψη μέτρων ώστε να διασφαλιστεί η αντιμετώπιση των ρατσιστικών επιθέσεων ως τέτοιων, καθώς αποτελούν μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα από το κοινό έγκλημα, την υιοθέτηση προγραμμάτων για την πρόληψη του ρατσισμού στη νεολαία, τη δικαστική διαλεύκανση των υποθέσεων αστυνομικής βίας κατά των ρομ, τη λήψη μέτρων ώστε η παρουσία της αστυνομίας στους οικισμούς των ρομ να μην ξεφεύγει από τα νόμιμα πλαίσια, καθώς και τη διευκόλυνση της πρόσβασης τους στη δικαιοσύνη. Θεωρεί επίσης αναγκαίο να πάρει η κυβέρνηση ξεκάθαρη θέση ενάντια στις ρατσιστικές πρακτικές του κρατικού μηχανισμού και των τοπικών κέντρων εξουσίας.

Πηγή: European Roma Rights Center

Νέα επίθεση κατά του τύπου στη Γερμανία

Στις 30 Γενάρη, η γερμανική αστυνομία έκανε έφοδο στα γραφεία της αριστερής ημερήσιας εφημερίδας "Junge Welt" στο Βερολίνο, κατάσχεσε έντυπο υλικό και ένα ολόκληρο σύστημα υπολογιστών. Στο ένταλμα αναφερόταν πως η επιχείρηση έγινε στα πλαίσια των διώξεων κατά του εκτός νόμου περιοδικού "Radikal".

Η ελευθερία του τύπου στη Γερμανία αποτελεί είδος προς εξαφάνιση. Τον περασμένο μήνα, ασκήθηκε δίωξη κατά μιας βουλευτίνας του αριστερού κόμματος PDS, επειδή στη σελίδα που διατηρεί στο internet είχε βάλει παραπομπή σε αντίστοιχη υποστηρικτών του Radikal στην Ολλανδία.

Στην έφοδο στα γραφεία της Junge Welt ήταν η πρώτη φορά που κατασχέθηκε υπολογιστής από γραφεία εντύπου. Το 1993, σε ανάλογη έφοδο στο εβδομαδιαίο Focus, η αστυνομία αντέγραψε τα δεδομένα ενός υπολογιστή μέσα στα γραφεία. Αυτή η ενέργεια προκάλεσε έντονες αντιδράσεις. Τώρα όμως προχώρησε πολύ περισσότερο: οι ομοσπονδιακοί αστυνομικοί πήραν μαζί τους

έναν ολόκληρο υπολογιστή, 19 δισκέτες, 61 σελίδες έντυπου υλικού και 61 κασέτες.

Ανακοινώθηκε πως στόχος της εφόδου ήταν ο Wolf-Dieter Vogel, στο σπίτι του οποίου έγινε επίσης έφοδος. Ο Vogel είναι υπεύθυνος συνεντεύξεων του περιοδικού. Κατηγορείται ότι "βοηθούσε την έκδοση του αριστερού τρομοκρατικού περιθωριακού εντύπου Radikal". Πριν αναλάβει τη θέση στη Junge Welt, έγραφε άρθρα για τη ριζοσπάστικη αριστερά και τις ένοπλες ομάδες στη Γερμανία, ενώ συμμετείχε στις διαμαρτυρίες ενάντια στην απαγόρευση του Radikal. Πρόσφατα, παρουσίασε ένα βιβλίο σχετικά με τον εμπρησμό του ξενώνα προσφύγων στο Lubeck. Τις τελευταίες εβδομάδες, η Junge Welt αποτελούσε κύρια πηγή πληροφοριών για την κατάληψη του σπιτιού του ιάπωνα πρέσβη στη Λίμα και φιλοξένησε αρκετές συνεντεύξεις εκπροσώπων του MRTA στην Ευρώπη.

Η ενέργεια της αστυνομίας ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων ακόμη και από συντηρητικούς κύκλους, αφού θεωρήθηκε ευθεία επίθεση κατά της ελευθεροτυπίας. Η πιο αξιοσημείωτη αντίδραση, ίσως, ήταν η ανακοίνωση μιας εξέωσης αστυνομικών που ανέφερε ότι "η έφοδος στη Junge Welt είναι μία προσπάθεια να σιγήσει μία από τις τελευταίες κριτικές φωνές αυτής της κοινωνίας".

ΠΕΤΡΟΣ ΚΡΟΠΟΤΚΙΝ:

Επιστήμονας και οραματιστής

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝΟΣ υπήρξε ένας από τους διασημότερους επιστήμονες όλων των εποχών. Το έργο του "Η Καταγωγή των Ειδών", που δημοσιεύτηκε το 1859, προκάλεσε μεγάλες διαμάχες και συζητήσεις και άφησε εποχή. Εισήγαγε τους ανθρώπους σε έναν καινούργιο τρόπο κατανόησης του κόσμου. Υποστήριξε ότι ο κόσμος είναι προϊόν μιας εξελικτικής διαδικασίας και ότι τα ανθρώπινα όντα αποτελούν τμήμα της φύσης· έχουν μια συμβιωτική και οργανική σχέση μ' αυτήν. Αλλά ό 19ος αιώνας υπήρξε, επίσης, και μια περίοδος ιμπεριαλιστικής επέκτασης· μία περίοδος κατά την οποία η βιομηχανική εξάπλωση έγινε η κυρίαρχη οικονομική μορφή. Έτσι, η μελέτη του Δαρβίνου γράφηκε με ένα συγκεκριμένο τρόπο και χρησιμοποιήθηκε έννοιες που προέρχονταν από την καπιταλιστική πραγματικότητα και αποτελούσαν αντανάκλασή της. Κατά συνέπεια, τα φυσικά είδη περιεγράφησαν ως αλληλοσυγκρουόμενα σε έναν "αγώνα για την επιβίωση". Ο "ανταγωνισμός", η "επιβίωση του ικανότερου" και η "θέληση για εξουσία" έγιναν οι κυριότερες ιδέες ανάμεσα στους Δαρβινικούς συγγραφείς, παρά το γεγονός ότι το τελευταίο κεφάλαιο της "Καταγωγής των Ειδών" είχε τονίσει τη σύνθεση και την αλληλεξάρτηση όλων των μορφών της οργανικής ζωής.

Η μελέτη του Πέτρου Κροπότκιν "Αλληλοβοήθεια: Ένας Παράγοντας της Εξέλιξης", που δημοσιεύθηκε το 1902, αποτελεί μια απάντηση σ' αυτή τη μονόπλευρη αντίληψη της εξέλιξης, ειδικά όπως αυτή παρουσιάστηκε από το διάσημο συνεργάτη του Δαρβίνου, τον Τόμας Χάξλεϋ. Ο τελευταίος, είχε γράψει ένα άρθρο με τίτλο "Ο αγώνας για την επιβίωση στην ανθρώπινη κοινωνία" (1888). Αυτό το άρθρο είχε εξοργίσει πάρα

πολύ τον Κροπότκιν. Το θεώρησε ως μια ωμή έκφραση της φιλοσοφίας του οικονομικού φιλελευθερισμού και ως έναν εκφυλισμό των ιδεών του Δαρβίνου. Έτσι, στο έργο του "Αλληλοβοήθεια" ο Κροπότκιν προσπάθησε να δείξει ότι και στο ζωικό βασίλειο και στις ανθρώπινες κοινωνίες, σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας, ο κυριότερος παράγοντας της εξέλιξης δε στάθηκε τόσο ο οδυνηρός αγώνας για την επιβίωση, όσο η συνεργασία και η αλληλοβοήθεια. Το

στρατός στρατηγός. Όμως, στην παιδική του ηλικία είχε σχέσεις κυρίως με χωρικούς και οι ιδέες του για την κοινωνία επηρεάστηκαν απ' αυτές τις πρώτες επαφές, όπως συνέβη και με τον Μπακούνιν. Παιδί ακόμα, ο Πέτρος Κροπότκιν τράβηξε την προσοχή του τσάρου Νικόλαου του Α'.

Αφού εκπαιδεύτηκε στα επίλεκτα στρατιωτικά σώματα παιδών, κατατάχθηκε ως εθελοντής του στρατού στη Σιβηρία. Το 1863, ο Πέτρος Κρο-

ποτκιν και έγινε γραμματέας του Ρωσικού Γεωγραφικού Συλλόγου. Αλλά, οι εμπειρίες του στη Σιβηρία είχαν επαυξήσει τις συμπάθειές του προς την επανάσταση. Από καιρό είχε εκφράσει τη συμπάθειά του για τους φτωχούς και τους καταπιεσμένους.

Ο Πέτρος Κροπότκιν δεν ήταν άνθρωπος που μπορούσε να ικανοποιηθεί με τις αμιγώς λόγιες αναζητήσεις. Σύντομα, άρχισε να συμμετέχει σε επαναστατικές δραστηριότητες

και έγινε μέλος, το 1872, της Διεθνούς Ένωσης Εργαζομένων στη Γενεύη. Επιστρέφοντας στη Ρωσία, το 1874, συνελήφθη και φυλακίστηκε. Δύο χρόνια αργότερα, το 1876, πραγματοποίησε μια εντυπωσιακή απόδραση, που την περιέγραψε γραφικά στο κλασικό του έργο "Αναμνήσεις Ενός Επαναστάτη", δημοσιευμένο το 1899. Δεν ξαναγύρισε στη Ρωσία παρά μόνο μετά την επανάσταση, 40 χρόνια αργότερα. Αλλά ούτε και στη Βρετανία έμεινε για πολύ. Έφυγε για την Ελβετία και εξέδωσε τη "Revolte", την εφημερίδα της Ομοσπονδίας της Ιού-

ρας. Το 1882 συνελήφθη πάλι, στη Λυών αυτή τη φορά. Τελικά απελευθερώθηκε κατά το τέλος του 1885, μετά από δημόσια κινητοποίηση και τον Ιανουάριο του επόμενου χρόνου εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο.

Όλη την υπόλοιπη ζωή του ο Πέτρος Κροπότκιν την αφιέρωσε στην διάδοση και στην επεξεργασία των επιστημονικών αρχών του αναρχισμού. Έγραψε σημαντικές μελέτες για πολλά θέματα και καθιερώθηκε ως ένας ριζοσπαστικός μελετητής μεγάλης αξίας. Στα έργα του "Υπαιθρος, Εργοστάσια και Εργαστήρια του Αύ-

ριο" (1899) και "Η Κατάκτηση του Ψωμιού" (1906), ανέλυσε τις βασικές αρχές του αναρχοκομμουνισμού και διατύπωσε αξιολογικές προτάσεις τόσο για την εποχή του όσο και για το σημερινό κόσμο. Όπως σημείωσε ο Χέρμπερτ Ρηντ, δεν υπάρχει κοινωνιολογικό θέμα που να μην το μελέτησε ο Κροπότκιν με επιστημονική πληρότητα. Τα συστήματα γαιοκτησίας, στέγασης, εκπαίδευσης, οι μέθοδοι καλλιέργειας, η υγεία, η ηθική, το έγκλημα και η τιμωρία, η επανάσταση, η εξέλιξη του κράτους αποτέλεσαν για τον Πέτρο Κροπότκιν αντικείμενα μελέτης.

Ο Κροπότκιν και ο Μπακούνιν ποτέ δε συναντήθηκαν, αν και είχαν παρόμοιες ιδέες και κινούνταν μέσα στο ίδιο πνευματικό κλίμα. Επρόκειτο, οπωσδήποτε, για ανθρώπους εντελώς διαφορετικής ιδιοσυγκρασίας. Ο Κροπότκιν, αν και σε όλη του τη ζωή ήταν υπέρμαχος της επανάστασης, ποτέ δεν αγωνίστηκε στα οδοφράγματα και, μολονότι παραδεχόταν την αναγκαιότητα της βίας σε συγκεκριμένες περιστάσεις, αντιτίθενταν σε αυτή από την ίδια του την ιδιοσυγκρασία. Γνώστες των κινδύνων που ενυπάρχουν στην ίδια την επανάσταση, πίστευε, επίσης, ότι οι εξελικτικές τάσεις μέσα στην κοινωνία καθιστούσαν τον αναρχοκομμουνισμό μια δυνατή μελλοντική πραγματικότητα.

Το 1917 επέστρεψε στη Ρωσία, σε ηλικία 75 ετών. Σύντομα απογοητεύτηκε από τη μπολσεβίκικη δικτατορία και τις τελευταίες μέρες της ζωής του τις πέρασε σαν εξόριστος μέσα στην ίδια του τη χώρα, γράφοντας μια μελέτη για την "Ηθική". Πέθανε το 1921. Το πέρασμά του από τη ζωή περιγράφηκε συγκινητικά από την Έμμα Γκόλντμαν. Πλούσιος σε δημιουργική ικανότητα, έγραψε η Έμμα, "ο Πέτρος ήταν ακόμη πλουσιότερος στο όραμά του για μια ευγενική κοινωνική ιδέα και στον ανθρωπισμό του, που αγκάλιαζε ολόκληρη την ανθρωπότητα". Ο Κροπότκιν είχε όλα τα χαρακτηριστικά ενός αγίου και ενός οραματιστή· και ακριβώς έτσι περιγραφόταν από τους σύγχρόνους του.

Brian Morris, Η "Αλληλοβοήθεια", το έργο και η ζωή του Πέτρου Κροπότκιν.

Αναδημοσίευση από το "Άρδην" #10

Φωτογραφία από την κηδεία του Κροπότκιν

Κροποτκινικό έργο θεωρήθηκε σημαντικότερο. Ο Ashley Montagu το περιέγραψε ως "ένα από τα αξιολογότερα παγκόσμια βιβλία". Αλλά, η συγκεκριμένη μελέτη είναι μόνο μια μεταξύ ενός αριθμού σημαντικών μελετών του Πέτρου Κροπότκιν, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί δίκαια ως ένας αυθεντικός και ουσιαστικός στοχαστής και επιστήμονας, όντας συγχρόνως αναρχικός.

Ο Πέτρος Αλεξέγιεβιτς Κροπότκιν γεννήθηκε το 1842 στη Μόσχα. Καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια και ο πατέρας του ήταν από-

πότκιν ανέλαβε την διοργάνωση μιας εκστρατευτικής γεωγραφικής έρευνας στην περιοχή Amur, που ήταν τότε τελείως άγνωστη στους ευρωπαίους. Για τέσσερα χρόνια ο Κροπότκιν εξερεύνησε την περιοχή, διενεργώντας γεωγραφικές και ανθρωπολογικές μελέτες. Οι έρευνες διαμόρφωσαν τη βάση για τις μετέπειτα μελέτες του και καθιέρωσαν τον Κροπότκιν ως γεωγράφο με διεθνή αναγνώριση.

Το 1867, εγκατέλειψε το στρατό και πήγε στην Πετρούπολη. Συμμετείχε στις δραστηριότητες του Πανεοι-

Κροπότκιν για το όλο έργο του: "Προσπαθώ να δείξω ότι η ιδέα μας· για την αναρχία αντιπροσωπεύει μια αναγκαία συνέπεια της μεγάλης γενικής αφύπνισης των φυσικών επιστημών, που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα... Κατευθύνθηκα, συνεπώς, προς μια σοβαρή μελέτη των σημαντικών ανακαλύψεων εκείνων των χρόνων και κατέληξα σε ένα διπλό συμπέρασμα. Είδα, από τη μια πλευρά, τον τρόπο με τον οποίο -χάρη στην επαγωγική μέθοδο- ορισμένες νέες ανακαλύψεις τεράστιας σημασίας για την ερμηνεία της φύσης ήρθαν να προστεθούν στις προηγούμενες και τον τρόπο με τον οποίο μια πλήρης μελέτη αυτών των σημαντικών ανακαλύψεων..., μολονότι τίθενται νέα ερωτήματα τεράστιας φιλοσοφικής σημασίας, έριξε ένα καινούργιο φως πάνω στις προηγούμενες· ανακαλύπτει και ανοίγει νέους ορίζοντες στην επιστήμη. Και εκεί που κάποιος πολυμαθής, πολύ ανυπόμονος ή πολύ επηρεασμένος ίσως από την προγενέστερη εκπαίδευσή τους, δεν έβλεπαν παρά μόνο το "επιφανές της επιστήμης", εγώ είδα μονάχα ένα φυσιολογικό γεγονός, πολύ συνηθισμένο στους μαθηματικούς, το πέρασμα από μια προκαταρκτική προσέγγιση σε μεταγενέστερες". Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να αποδείξουμε την ύπαρξη αναμφισβόλων σχέσεων μεταξύ των διάφορων φαινομένων, σχέσεων που τις αποκαλούμε "νόμους" (φυσικούς ή κοινωνικούς):

"Μετά από αυτό, μια μάζα εργαζομένων άρχισε να μελετά λεπτομερώς τις εφαρμογές αυτών των "νόμων". Αλλά σύντομα, καθώς η έρευνά τους συγκεντρώνει τα διάφορα γεγονότα, οι εργάτες διαπιστώνουν ότι οι "νόμοι" που μεμετούν είναι μόνο μια "πρώτη προσέγγιση", ότι τα υπό ερμηνεία γεγονότα είναι πολύ πιο πολύπλοκα απ' ό,τι φαίνονταν να είναι. [Έτσι, είναι πιθανόν] να επιχειρήσουμε μια δεύτερη και μια τρίτη προσέγγιση, που να ανταποκρίνονται [στα γεγονότα] καλύτερα από ότι η πρώτη... Μελετώντας την πρόσφατη πρόοδο των φυσικών επιστημών και αναγνωρίζοντας σε κάθε νέα ανακάλυψη μια καινούργια εφαρμογή της εοαγωγικής μεθόδου, αντιλήφθηκα, την ίδια στιγμή, ότι και οι αναρχικές ιδέες, διαμορφωμένες από τον Godwin και

τον Προυντόν και ανεπτυγμένες από τους διαδόχους τους, αντιπροσωπεύουν την εφαρμογή αυτής της ίδιας μεθόδου στις επιστήμες που σχετίζονται με τη ζωή των ανθρώπων κοινωνιών... Προσπάθησα να δείξω πώς και γιατί η φιλοσοφία του αναρχισμού προσλαμβάνει τη συγκεκριμένη της θέση μέσα στις πρόσφατες προσπάθειες επεξεργασίας της συνθετικής φιλοσοφίας, της φιλοσοφίας, δηλαδή, που αντιλαμβάνεται το σύμπαν ως όλο".

Αποσπάσματα από το άρθρο του Heiner Becker "Ο Κροπότκιν ως ιστορικός της γαλλικής επανάστασης"

Αναδημοσίευση από το "Άρδην" #10

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΡΟΠΟΤΚΙΝ εμφανίζει μια ομοιογένεια, μια ενότητα σ' ένα μεγαλύτερο βαθμό από τα έργα όλων των άλλων μεγάλων αναρχικών στοχαστών. Ο Προυντόν των "Μελετών περί της ιδιοκτησίας" είναι πολύ διαφορετικός από τον Προυντόν μετά το 1848. Η σκέψη του Μπακούνιν, επίσης, ήταν ακόμα συγχισμένη κατά την τελευταία δεκαετία της ζωής του λόγω έλλειψης συνοχής. Ακόμα και στο έργο του Μαρξ υπάρχει μια αναμφισβήτητη ασυμφωνία που έχει προκαλέσει μεγάλη αμηχανία σε γενιές "μαρξιστών" καθώς και στους αντιπάλους τους. Με τον Κροπότκιν, τα πράγματα είναι διαφορετικά, διότι συνέλαβε μια θεωρία -κάποιοι θα μπορούσε δικαιοδογημένα να πει ένα οραμα- αρκετά νωρίς στη σταδιοδρομία του και συστηματικά αφιέρωσε σχεδόν όλη του τη ζωή στην επεξεργασία και στην αποσαφήνισή της.

Μετά το θάνατό του, το 1921, ο Lucien Guérineau, ένας από τους γάλλους συντρόφους του, τον θυμόταν ως εξής: "Πρέπει να προσφύγεις στο έργο του Κροπότκιν για να αποκομίσεις μια συνεκτική και συγκεκριμένη ιδέα της άρνησης της ιδιοκτησίας και του κράτους. Με δεξιοτεχνία μας παρούσατε τη δομή του αναρχοκομμουνισμού ως μέρους της φυσικής φιλοσοφίας για τη ζωή μέσα σε μια κοινωνία χωρίς θεούς κι αφέντες. Κατασκεύασε το μοντέλο αυτής της κοινωνίας, προνοώντας για όλα τα συστατικά στοιχεία του οικοδομήματος· και πριν σαράντα χρόνια μας είπε: "Εδώ βρίσκονται τα σχέδια της

εργασίας μου!". Απ' το 1872, στην Ελβετία, μαζί με τον Reclus, άρχισε την επίπονη εργασία του. Τον συνάντησα το 1879 ή το 1880 στην ομάδα της οδού Pascal... Συζητήσαμε για την αναρχία στο επίπεδο των πραγματικών δυνατοτήτων. Οι μύθοι είχαν πεθάνει, η ανάλυσή του μας έδωσε τα πραγματικά γεγονότα."

Ο ίδιος ο Κροπότκιν στην εξής αναφορά το 1899: "Βαθμιαία συνειδητοποίησα ότι ο αναρχισμός αντιπροσωπεύει κάτι περισσότερο από ένα απλό τρόπο δράσης και από μια απλή ιδέα για την ελεύθερη κοινωνία, ότι αποτελεί τμήμα μιας φιλοσοφίας, φυσικής και κοινωνικής· συνειδητοποίησα ότι πρέπει να τον επεξεργαστούμε με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο από εκείνο των μεταφυσικών και διαλεκτικών μεθόδων, οι οποίες έχουν χρησιμοποιηθεί στις επιστήμες που ασχολούνται με τον άνθρωπο. Είδα ότι αυτή τη φιλοσοφία πρέπει να την επεξεργαστούμε με τις ίδιες μεθόδους που χρησιμοποιούνται στις φυσικές επιστήμες· όχι όμως πάνω στο ολισθηρό έδαφος των απλών αναλογιών, όπως δέχεται ο Herbert Spencer, αλλά πάνω στη στέρεα βάση της επαγωγής, που ταιριάζει στους ανθρώπινους θεσμούς" (απόσπασμα από τις "Αναμνήσεις Ενός Επαναστάτη").

Και μια δεκαετία αργότερα έδωσε μια λεπτομερέστερη εξήγηση, στον πρόλογο της γαλλικής έκδοσης του "Η Σύγχρονη Επιστήμη και ο Αναρχισμός" (1913), η οποία μπορεί να χρησιμοποιήσει ως σχόλιο του ίδιου του

Κροπότκιν για το όλο έργο του: "Προσπαθώ να δείξω ότι η ιδέα μας· για την αναρχία αντιπροσωπεύει μια αναγκαία συνέπεια της μεγάλης γενικής αφύπνισης των φυσικών επιστημών, που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα... Κατευθύνθηκα, συνεπώς, προς μια σοβαρή μελέτη των σημαντικών ανακαλύψεων εκείνων των χρόνων και κατέληξα σε ένα διπλό συμπέρασμα. Είδα, από τη μια πλευρά, τον τρόπο με τον οποίο -χάρη στην επαγωγική μέθοδο- ορισμένες νέες ανακαλύψεις τεράστιας σημασίας για την ερμηνεία της φύσης ήρθαν να προστεθούν στις προηγούμενες και τον τρόπο με τον οποίο μια πλήρης μελέτη αυτών των σημαντικών ανακαλύψεων..., μολονότι τίθενται νέα ερωτήματα τεράστιας φιλοσοφικής σημασίας, έριξε ένα καινούργιο φως πάνω στις προηγούμενες· ανακαλύπτει και ανοίγει νέους ορίζοντες στην επιστήμη. Και εκεί που κάποιος πολυμαθής, πολύ ανυπόμονος ή πολύ επηρεασμένος ίσως από την προγενέστερη εκπαίδευσή τους, δεν έβλεπαν παρά μόνο το "επιφανές της επιστήμης", εγώ είδα μονάχα ένα φυσιολογικό γεγονός, πολύ συνηθισμένο στους μαθηματικούς, το πέρασμα από μια προκαταρκτική προσέγγιση σε μεταγενέστερες". Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να αποδείξουμε την ύπαρξη αναμφισβόλων σχέσεων μεταξύ των διάφορων φαινομένων, σχέσεων που τις αποκαλούμε "νόμους" (φυσικούς ή κοινωνικούς):

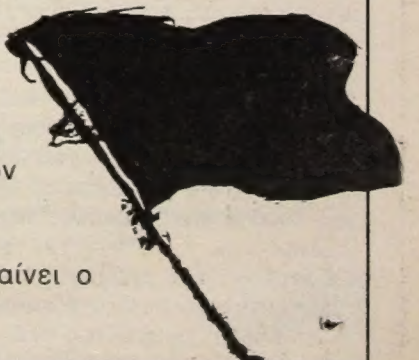
"Μετά από αυτό, μια μάζα εργαζομένων άρχισε να μελετά λεπτομερώς τις

5 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 1916: Πρώτη εκδήλωση DADA στη Ζυρίχη.

7 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 1478: Γεννιέται ο φιλόσοφος Τόμας Μουρ, συγγραφέας της περίφημης "Ουτοπίας".

7 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 1924: Πρώτη χρήση θαλάμου αερίων για εκτελέσεις στις ΗΠΑ.

8 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 1921: Πεθαίνει ο Πιότρ Κροπότκιν.

“ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ”

Φθινόπωρο του 1996, όλοι κάνουν παράπονα για την “ΠΑΙΔΕΙΑ”.

Χρόνια τώρα τα ίδια και τα ίδια. Μεμφίμοιρες κουτσομπόλες της παγκόσμιας γειτονιάς.

Η εκπαιδευτική εικόνα μοιάζει με κόμικς και οι ήρωες της με καρτούν ανθρωπόμορφα που κινούνται ακατάπαυστα σ’ ένα τεχνητό

Δεν τονίζει αξίες και αρνείται στο πνεύμα τη δυνατότητα ενός οράματος. Η διαδικασία είναι ξεπερασμένη, απαρχαιωμένη, αναχρονιστική. Ζητά συνέχεια από τα παιδιά να θυμούνται και έτσι τους τσακίζει τη μνήμη.

Δεν τα ενθαρρύνει, δεν τους δίνει αγάπη, κουράγιο, ζεστασιά, δύναμη και ελεύθερο χώρο.

όλοι μαζί θα χτίσουμε το όνειρο.

Ας δώσουμε στο θείο Σαμ να καταλάβει ότι δεν έχουμε παραμυθιαστεί, ότι ξέρουμε την παγίδα που έχουμε πέσει και ετοιμαζόμαστε να βγούμε.

Ο θεός έχει δει ότι το σχολείο βρίσκεται σε τέλμα. Θα βάλει λοιπόν τους αντιπροσώπους του όπου γης και θα αναγγείλουν αλλαγές, ξέρετε εσείς... μισθός, επετηρίδα, βιβλία, εξετάσεις. Στο τέλος θα μας πουν ότι το σχολείο θα γίνει τέτοιο ώστε να “βγάζει” ανθρώπους με κριτική σκέψη. Τι ψέμα και τούτο. Είναι ποτέ δυνατόν ένας τέτοιος διαπλεκόμενος θεσμός να θέλει ανθρώπους με κριτική άποψη;

Όταν ολόκληρη η κοινωνία διαπαιδαγωγείται στο να συντρίβει αυτούς που αποκλίνουν, αυτούς που κριτικάρουν. Ακόμα θα μας πουν για οικολογία και οικολογικά προγράμματα στα σχολεία. Δε λέω, καλά είναι, αρκεί να ξέρουμε το όριο, μην καβαλήσουμε το καλάμι. Γνωρίζουμε την αντιοικολογική διάθεση της εξουσίας, ξέρουμε τι γίνεται.

Εν πάσει περιπτώσει βλέπουμε και ακούμε το κλάμα της μητέρας γης. Όλα αυτά αποτελούν το άλλοθι για να ετοιμάσουν τη μελλοντική καταστολή.

Εξάλλου είναι γνωστό ότι όταν θέλουν να αποδυναμώσουν μια άποψη, μια ιδέα ή μια συγκεκριμένη

στάση ζωής, τότε αμέσως την επισημοποιούν, την ευνουχίζουν, την αφυδατώνουν, της παίρνουν τους επικίνδυνους χυμούς της και την πλασάρουν μετά στεγνή, νεκρή. Μ’ αυτό τον τρόπο δείχνουν πως κάνουν το καθήκον τους και ξεγελούν τους ανθρώπους, δημιουργώντας ψευδισθήσεις. Προσοχή λοιπόν! Σαφώς το ότι το σχολείο βρίσκεται σε τέλμα δεν είναι τυχαίο. Η εξουσία αφήνει τα σχολεία να δείχνουν στην κοινωνία μια εικόνα διάλυσης.

Σου λέει λοιπόν πως τίποτα δε λειτουργεί μέσα σ’ αυτά. Οι μαθητές και οι μαθήτριες δε διαβάζουν, δε μιλάνε όμορφα, δεν ντύνονται όπως αρμόζει, δεν χτενίζονται..., γενικά αδιαφορούν και τώρα τελευταία μάλιστα τό ‘χουν ρίξει στα ναρκωτικά.

Από την άλλη πλευρά οι εκπαιδευτικοί, είτε δεν μπορούν να επιβληθούν, είτε δεν ενδιαφέρονται και γενικά δεν είναι καλοί στη δουλειά τους. Αυτή η εικόνα φτιάχνεται σιγά-σιγά εδώ και καιρό, ενώ κάποιοι ψιλορατσισμούλης αιωρείται στους σχολικούς χώρους. Κάθε μέρα προστίθεται και ένα κομμάτι στο πιο αισχρό παζλ που πρόκειται να κατασκευαστεί.

Κάποια στιγμή και με τη βοήθεια των ΜΜΕ, η κοινωνία θα στραφεί οριστικά εναντίον των εκπαιδευτικών (de facto είναι εναντίον της νιότης).

Τότε η εξουσία θα αρπάξει την ευκαιρία και θα επιβάλει, χωρίς κανένα κόστος, τα πιο σκληρά νομοσχέδια, εδραιώνοντας μια εφιαλτική κατάσταση. Βαθμολόγιο, ποινολόγιο, επετηρίδα, αξιολόγηση, μισθοδοσία, εσωτερικούς κανονισμούς, φύλακες, κάγκελα, βιβλία, εξετάσεις, κλπ.

Όλα αυτά με τη συγκατάθεση της κοινωνίας, η οποία από τη μία δε γνωρίζει και από την άλλη έχει και άποψη!

Μη σας φανεί παράξενο λοιπόν, όταν μια μέρα δείτε μπλε ποδιές και πηλήκια να κυκλοφορούν στους δρόμους.

Μη σας ξενίσει η εικόνα του εκπαιδευτικού με το φτηνό κουστούμι ή το ταγεράκι άλλης εποχής.

Είναι δεδομένη η παγκόσμια κρίση του σχολείου, ενός σχολείου που λειτουργεί σαν κέντρο παραγωγής εμπορευμάτων με χαμηλό κόστος, ενός σχολείου που δεν είναι κέντρο συμμετοχής, αλλά τεχνολογικής διαδικασίας.

Είναι γνωστή η σχέση σχολείου - κοινωνίας με τους διαχωρισμούς και τις θολές αξίες, καθώς και η ανακόλουθη σχέση μεταξύ σχολείου και επιθυμιών των παιδιών.

Είναι πασιφανές ότι ο αυταρχισμός υπάρχει στην κοιλότητα κάθε λαού. Η εκπαίδευση έρχεται να πάρει το κομμάτι που της αναλογεί.

Όμως εκπαίδευση σημαίνει και μαθαίνω, γι’ αυτό μεγαλύτερη σημασία έχει η μάθηση παρά η μεταβίβαση της γνώσης. Ας μην ξεχνάμε πως όταν η εκπαίδευση γίνεται από τα πάνω, τότε είναι εξουσία. Το ζήτημα όμως είναι ο δάσκαλος - η δασκάλα να ανακαλύψει αυτό που υπάρχει ήδη μέσα στο παιδί και να καλλιεργήσει μία συνείδηση ή με τη στάση του να βοηθήσει ώστε ο νέος άνθρωπος - το παιδί - να φτάσει στο σημείο της αυτομόρφωσης, της αυτοεκπαίδευσης.

Έτσι θα δούμε τη γνώση σαν εξέλιξη της αλήθειας, μιας αλήθειας που οδηγεί στη δράση.

Μια δράση που θα καταργήσει τον ιδεολογικό πειθαναγκασμό.

Μια δράση που θα σπάσει την ομοιομορφία, θα τερματίσει την ησυχία του σύγχρονου νεκροταφείου και θα απογυμνώσει την ψεύτικη ευταξία, δίνοντας σ’ όλους κουράγιο, έμπνευση και δύναμη για μελλοντικές δημιουργικές και χαρούμενες καταστάσεις!

‘Η η εκπαίδευση είναι μια σοβαρή υπόθεση στα χέρια κάποιων που αστείζονται μαζί της.

‘Η είναι μια αστεία υπόθεση που εμείς την έχουμε πάρει στα σοβαρά.

Χρήστος Βούλης.

Η επιθεώρηση “Στο Νησί της Αλφαβήτου” εκδίδεται δύο φορές το χρόνο από τις εκδόσεις για μια Ελευθεριακή Κουλτούρα. Το κείμενο που παρατίθεται αποτελεί το προλογικό σημείωμα από το τρίτο τεύχος της “Περιοδικής Επιθεώρησης για την Ελευθερία της Μάθησης”, που μόλις κυκλοφόρησε. Για οποιαδήποτε πληροφορία, παλιότερα τεύχη κλπ. μπορείτε να στέλνετε τα γραμματά σας στην εξής διεύθυνση: Τ.Θ. 50024, Τ.Κ. 11102, Γαλάτσι, Αθήνα.

Όνειδος και οιμωγή

σκηνικό, έχοντας μόνιμα αγωνία για το αν κάποτε θα αφομοιωθούν στο πλανητικό σύμπαν.

Το πρόβλημα βρίσκεται στο κέντρο, μα όλοι πηγαίνουν από τα στενά, γύρω γύρω και με κατεβασμένα κεφάλια. Προσέχουν πολύ, αλλά καμιά φορά η συνείδησή τους τους σπρώχνει σε γωνίες για να ρίξουν μια φευγαλέα ματιά στο κέντρο, να δουν τι γίνεται και τέλος να απομακρυνθούν κάνοντας τους αδιάφορους. Έχω την αίσθηση ότι όλα λειτουργούν σ’ ένα φανταστικό επίπεδο και οι μόνοι που στηρίζουν τον υπάρχοντα εκπαιδευτικό θεσμό είναι οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι επιβιώνουν και δουλεύουν σ’ ένα χωριό που δεν τους αρέσει καθόλου. Τι είναι ετούτο πάλι;

Το σχολείο σήμερα υπάρχει μόνο σαν κτίριο, κάθε τι άλλο που συμβαίνει μέσα σ’ αυτό βρίσκεται στο μυαλό των ανθρώπων, φτιαγμένο με τέτοιο τρόπο ώστε να μπλοκάρεται κάθε ουσιαστική διάθεση για δημιουργική ανυπακοή απέναντι στα σχέδια της οποίας και δήθεν πνευματικής εξουσίας. Αν το αφήναν, το σχολείο έτσι όπως είναι σήμερα, θα κατέρρεε σαν χάρτινος πύργος.

Μόνοι τους οι εκπαιδευτικοί παιγιδευμένοι στη λογική του “λειτουργήματος” στηρίζουν κάτι που δεν τους αρέσει και μία αόρατη δύναμη τους θλίβει καθημερινά, χαρίζοντάς τους ρουτίνα, μίζερια και φτώχεια. Αυτό το γνωρίζει ο θεός Σαμ και χαμογελάει, γιατί ο ίδιος ξέρει ότι η εξουσία του, η κάθε εξουσία εξοργίζεται όταν η μάθηση διεξάγεται χωρίς όρους και σε ελεύθερο πεδίο. Μόνοι τους οι εκπαιδευτικοί βάζουν τα όρια του πεδίου. Τι κρίμα!

Χρόνια τώρα οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται στριμωγμένοι στη γωνία, αδύναμοι να αντισταθούν στην αγορά ψευδαισθήσεων και καριέρας, αλλοτριωμένοι και εκτεινμένοι.

Τα όνειρά τους είναι γκρι και ταυτισμένα με τους εφιάλτες τους. Οι τελευταίες αντιστάσεις τους είναι για τη μη δραχμοποίηση της αξιοπρέπειάς τους και τη μη μετατροπή τους σε ανάλημμα των παρωχημένων φιλοδοξιών κάποιων ανθρωποειδών.

Το σχολείο ρεπλίκα της παγκόσμιας γειτονιάς στερείται ουσίας. Κρατά τα παιδιά μακριά από την πραγματικότητα γεμίζοντας το κεφάλι τους με απαρχαιωμένες αντιλήψεις.

Εμποδίζει την ανάπτυξη της νοημοσύνης τους καταπιέζοντάς τα. Τα φοβίζει τιμωρώντας τη δημιουργικότητα, την ανεξαρτησία.

Το σχολείο γεννά θωρακισμένους ανθρώπους.

Άλλο ένα τούβλο στον τοίχο! Μαύρος σαρκασμός στην τάξη!

Μετά οι υποκριτές ψάχνουν το γιατί στην παιδική εγκληματικότητα, στις αυτοκτονίες, στα ναρκωτικά, στη φτώχεια!

Επιτέλους ας σπάσουμε τον τοίχο, αφού ξέρουμε ότι η αληθινή γνώση έρχεται από μέσα μας. Αν κοινοποιήσουμε στα παιδιά τούτο το μυστικό, τότε αυτά με τη δύναμη που έχουν θα μας βοηθήσουν και

3^η επίσκεψη ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

- HOMER LANE: Αυτοδιαχείριση
- MATTHEW APPLETON: Η οικολογία της παιδικής ηλικίας
- JOHN GATTO: Η εκπαίδευση στο σπίτι
- Το σχολείο του New Sherwood
- Το σχολείο Sands
- Το ανοιχτό σχολείο του Orchard
- Sudbury Valley: ένα σχολείο για το σήμερα
- Ειδήσεις απ' όλο τον κόσμο!